

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΩΝ, Κ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΔΗ, ΔΝ- ΕΦΕΤΗ ΣΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ 14ΗΣ ΔΕΚ. 2019

Αξιότιμοι προσκεκλημένοι μας, Φίλοι και συνάδελφοι,

Με ενισχυμένο το αίσθημα της μεταξύ μας ενότητας και σφυρηλατημένο σε δύσκολες εποχές για τη Δικαιοσύνη ανταμώνουμε άλλη μια φορά στην ετήσια Γενική μας Συνέλευση, με την ισχυρή θέληση να χαράξουμε μία νέα πορεία βασισμένοι πάνω στην εμπειρία που αποκτήσαμε τα προηγούμενα χρόνια. Μπορώ να πω πια με βεβαιότητα και με ιδιαίτερη ικανοποίηση, ότι στο διάστημα των τελευταίων ετών εμπεδώθηκε σε σταθερές βάσεις ένα αίσθημα εμπιστοσύνης των συναδέλφων στην Ένωση, έχουμε τη δυνατότητα να ανοίγουμε σε δημόσιο διάλογο όλα τα θέματα που μας αφορούν, να τα συζητούμε φανερά και απροκατάληπτα και να αποφασίζουμε με δημοκρατικές

διαδικασίες. Στον πυρήνα της κριτικής μας βρίσκονται πάντα οι κυβερνήσεις, οι οποίες έχουν και την ευθύνη της λειτουργίας του Κράτους. Χρέος μας είναι να εντοπίζουμε τις αδυναμίες, τις καθυστερήσεις, τα λάθη, να ασκούμε κριτική, να διεκδικούμε.

Να διεκδικούμε όχι με μια λογική συντεχνίας, που ενδιαφέρεται να προασπίσει και να περιφρουρήσει τα δικά της συμφέροντα αδιαφορώντας για τα κοινωνικά προβλήματα, για την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Το βαθιά εγωιστικό σύνθημα *Après moi le deluge* (μετά από μένα ο κατακλυσμός), που ενσαρκώνει το σύγχρονο ιδανικό της διάλυσης οποιασδήποτε κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης και αναβιβάζει το ατομικό και συντεχνιακό συμφέρον ως μοναδικό παράγοντα κινητοποίησης του ενδιαφέροντος, δεν μπορεί να προσφέρει στο δικαστικό σώμα την αναγκαία κοινωνική στήριξη ως θεσμού που ενεργεί στο όνομα του λαού αλλά στερείται άμεσης λαϊκής νομιμοποίησης. Η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων έκανε μια πολύ σημαντική στροφή τα τελευταία χρόνια. Άλλαξε την οπτική που αντιμετώπιζε τις εξελίξεις, ξέφυγε από την περιχαράκωση στα στενά όρια των οικονομικών διεκδικήσεων για λογαριασμό των μελών της, διατυπώνει λόγο -όπως η επιστημονική και συνταγματική της αποστολή επιτάσσουν - για κάθε ρύθμιση που θίγει βασικά συνταγματικά δικαιώματα. Έτσι αποκτάται μια ευρύτερη αποδοχή, η αναγκαία εμπιστοσύνη της κοινωνίας και των πολιτικών κομμάτων στον ρόλο μας. Προσπαθούμε να περάσουμε από το στάδιο των αυθόρμητων οικονομικών διεκδικήσεων και της προβολής αποκλειστικά των οικονομικών αιτημάτων σε ένα πρώτο στάδιο συνειδητοποίησης της θέσης και του ρόλου των δικαστικών συστημάτων όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά παγκόσμια. Τολμώ να πω ότι η ικανοποίηση οικονομικών αιτημάτων από τις κυβερνήσεις είναι η πιο εύκολη και συμφέρουσα λύση γι' αυτές, διότι με τον τρόπο αυτό ελπίζουν ότι θα πάψουμε να ασχολούμαστε με άλλα πολύ ουσιαστικά θέματα που αγγίζουν την λειτουργία του Κράτους, τις σχέσεις των τριών λειτουργιών και την κατάσταση των συνταγματικών δικαιωμάτων.

(Ι) Στη βάση αυτή θα ξεκινήσω πρώτα με μία αντίληψη, που προσπαθεί να κερδίσει έδαφος σε πολλές κοινωνίες και απαιτεί την αξιοποίηση της Δικαιοσύνης ως μοχλού οικονομικής ανάπτυξης μιας Χώρας. Η ανάλυση του ζητήματος αυτού δεν είναι καθόλου θεωρητική ούτε δευτερεύουσα, αποκτά όμως τελευταία ιδιαίτερη σημασία, αφού έχει πολλές πρακτικές προεκτάσεις όπως θα εξηγήσω. Φαίνεται ότι είναι στις προθέσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης η δημιουργία ειδικών τμημάτων στα Δικαστήρια όπου θα εκδικάζονται ειδικού χαρακτήρα υποθέσεις (εμπορικών συμβάσεων, ανταγωνισμού) ώστε να επιταχυνθούν οι διαδικασίες απονομής δικαιοσύνης και να εξαλειφθεί, κατά την αντίληψη αυτή, ένας από τους ανασταλτικούς παράγοντες για την προσέλευση επενδύτων. Στην ίδια λογική κινήθηκε και το νομοσχέδιο για την υποχρεωτική ιδιωτική διαμεσολάβηση για το οποίο εδώ και καιρό έχουν ταχθεί θετικά τόσο ο Σ.Ε.Β. όσο και το Ε.Β.Ε.Α. Η θεωρία αυτή του συσχετισμού Δικαιοσύνης και Επενδύσεων καλλιεργείται και στην ΕΕ. Ο Γιούνκερ σε μια ομιλία του για την κατάσταση της Ένωσης το 2016, η οποία εκφωνήθηκε ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 14 Σεπτεμβρίου 2016 σημείωσε ότι «τα αποτελεσματικά συστήματα δικαιοσύνης στηρίζουν την οικονομική ανάπτυξη και υπερασπίζονται τα θεμελιώδη δικαιώματα». Όμοια και η Επίτροπος

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΛΙΩΤΑΣ, ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΩΝ

Κύριε Υπουργέ

Κυρίες και κύριοι εκπρόσωποι των κομμάτων

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι

Ευχαριστώ το ΔΣ. της Ένωσης που με δίνει την ευκαιρία επικοινωνίας μαζί σας. Εκφράζω την χαρά και την τιμή που ευρίσκομαι μεταξύ συναδέλφων που έχουν αναλάβει το βάρος έργου δύσκολου και ευθυνοφόρου έργου, του έργου

απονομής της δικαιοσύνης, που αποτελεί όρο ευστάθειας της κοινωνίας μας. Η δικαιοσύνη εγγυάται το κράτος δικαίου, τα ατομικά δικαιώματα, συμβάλλει στην κοινωνική ειρήνη, αναδεικνύει τον ανθρωπισμό και η ενίσχυση και ο εκσυγχρονισμός της προωθούν και την ανάπτυξη. **Είναι το καταφύγιο του πολίτη όταν αδικείται. Ο λαός δικαιούται και του οφείλεται όχι μόνο ορθή αλλά βεβαίως και έγκαιρη δικαιοσύνη. Αιώνες πριν ο Αριστοτέλης εύστοχα παρατηρούσε για την αξία της ταχείας απονομής << ουδέν όφελος γίνεσθαι μεν τας δίκας περί των δικαίων τας δε μη λαμβάνειν τέλος >>.** Και στην ταχεία απονομή της δικαιοσύνης πρέπει να συμβάλλουμε όλοι οι εμπλεκόμενοι. Δικαστές, εισαγγελείς, δικηγόροι, γραμματείς με αρωγό την πολιτεία και με πρωτοβουλίες των δικαστικών ενώσεων.

Η σύμπλευση της εσωτερικής έννομης τάξης με την έννομη τάξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με την υπαγωγή μας στην ΕΣΔΑ και το ΕΔΔΑ και οι αλληπάλληλες μεταβολές στο θεσμικό πλαίσιο, δημιουργούν πρόσθετες δυσχέρειες στην ποιοτική και ποσοτική απόδοση των δικαστών, ενώ το έγκλημα εμφανίζεται σήμερα σύνθετο, πολύμορφο, με εκμετάλλευση της τεχνολογικής προόδου και με διασυνοριακές πολλές φορές προεκτάσεις.

Ποτέ δεν πρέπει να παραβλέπεται: **Η δικαστική εξουσία είναι ισότιμη και ισόκυρη των λοιπών δύο λειτουργιών του πολιτεύματος και ως τέτοια πρέπει όχι μόνο να αντιμετωπίζεται και να αναγνωρίζεται αλλά και να συμπεριφέρεται και να αναδεικνύεται. Η δικαστική ανεξαρτησία είναι κατοχυρωμένη από το σύνταγμα, αποκτά όμως περιεχόμενο εφόσον έχει καταστεί καθημερινό βίωμα και στη συμπεριφορά των δικαστών, άμεσων οργάνων της πολιτείας, που πρέπει νηφάλια, απροκατάληπτα και κατά συνείδηση να εκφέρουν την κρίση τους. Τελειώνοντας τον χαιρετισμό μου εύχομαι, η σημερινή συνέλευση να είναι γόνιμη και επιτυχής. Καλές γιορτές.**

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΩΝ,
Κ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΔΗ, ΔΝ- ΕΦΕΤΗ ΣΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΤΗΣ 14ΗΣ ΔΕΚ. 2019**

Viviane Reding επισήμαινε ότι η ελκυστικότητα μιας χώρας ως τόπου πραγματοποίησης επενδύσεων και ανάπτυξης επιχειρηματικής δραστηριότητας ενισχύεται από την ύπαρξη ενός ανεξάρτητου και αποτελεσματικού συστήματος απονομής δικαιοσύνης. Την ίδια λογική υπηρετούν και διάφορα think tanks και διεθνείς οργανισμοί. Σε μελέτη του 2017 που εκπονήθηκε από το ευρωπαϊκό Κοινό Κέντρο Ερευνών (JRC) καταγράφεται συσχέτιση μεταξύ της βελτίωσης της αποδοτικότητας των δικαστηρίων και του ποσοστού ανάπτυξης της οικονομίας καθώς και μεταξύ της αντίληψης που έχουν οι ιδιοκτήτες και τα στελέχη επιχειρήσεων για την ανεξαρτησία του συστήματος της Δικαιοσύνης και της αύξησης της παραγωγικότητας. Κατά την μελέτη αυτή, όταν τα δικαστικά συστήματα εγγυώνται την εφαρμογή των δικαιωμάτων, οι πιστωτές είναι πιθανότερο να δανείζουν, οι εταιρείες αποθαρρύνονται από την υιοθέτηση καιροσκοπικής συμπεριφοράς, το κόστος των συναλλαγών μειώνεται και οι καινοτομίες επιχειρήσεις είναι πιθανότερο να πραγματοποιούν επενδύσεις. Ίδιες μελέτες με εξαγωγή όμοιων συμπερασμάτων έχουν γίνει από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, τον ΟΟΣΑ, το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ και την Παγκόσμια Τράπεζα.

Το Σύνταγμα ως προϊόν ενός κοινωνικού συμβιβασμού ανάμεσα στον κόσμο της εργασίας και στους ιδιοκτήτες των μέσων παραγωγής κατοχυρώνει τόσο τα ατομικά όσο και τα κοινωνικά δικαιώματα. Διασφαλίζει την επιχειρηματική ελευθερία και την ιδιοκτησία, προστατεύει όμως και το δικαίωμα στην εργασία, τις σσε και την απεργία. Στην επιδίωξη μιας ταξικής ουδετερότητας και στους συγκερασμούς αντίθετων συμφερόντων που στοχεύει ο θεμελιώδης νόμος του Κράτους, ο ρόλος της Δικαιοσύνης οφείλει επίσης να είναι αποστασιοποιημένος. Τα άρθρα 87 επ αναθέτουν στη Δικαστική Εξουσία την επίλυση διαφορών χωρίς καμία άλλη δέσμευση. Οι δικαστικές αποφάσεις δεν μπορούν να έχουν το χαρακτήρα ούτε του λαού, ούτε της ουράς στην άσκηση πολιτικής εξουσίας.

Στην αρχή της πρόσφατης οικονομικής κρίσης έγινε δριμεία κριτική στις αποφάσεις των Δικαστηρίων από τις κυβερνήσεις σε Ελλάδα και Πορτογαλία, ότι δήθεν εμποδίζουν την εκτελεστική εξουσία στην χάραξη οικονομικής πολιτικής (θυμηθείτε την κριτική στην απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών για το χαρακτήρα της ΔΕΗ). Με λίγα λόγια μας προέτρεπαν –όχι πάντοτε με τον κόσμο τρόπο που συνηθίζει η αστική ευγένεια- σε αυτοπεριορισμό και συμμόρφωση στην πολιτική που αποφασίστηκε. Οι εκπρόσωποι της πολιτικής εξουσίας συνειπικουρούνται και από ορισμένους πανεπιστημιακούς οι οποίοι φτάνουν στο σημείο να θεωρούν «δικαστικό ακτιβισμό» και «σφετερισμό της νομοθετικής και κυβερνητικής εξουσίας» τις δικαστικές αποφάσεις που δικαιώνουν αιτήματα εργαζομένων με βάση την συνταγματική αρχή της ισότητας και οι οποίες τάχα εκτροχιάζουν την δημοσιονομική στρατηγική της Κυβέρνησης. Με τη γνωστή μέθοδο του «διαίρει και βασίλευε» προκαλούν τα κοινωνικά αντανάκλαστα και στρέφουν τους ανέργους και τους εξαθλιωμένους απέναντι στους εργαζομένους που διεκδικούν τις νόμιμες αξιώσεις τους. Η σύγχρονη στρατηγική έχει πλέον πιο γενικό χαρακτήρα, πιο μακροπρόθεσμο και συγκαλυμμένο και γι' αυτό περισσότερο επικίνδυνο: «Βοηθείστε στην προσέλκυση επενδύσεων. Είναι εθνικός στόχος. Ας φτιάξουμε το κατάλληλο κλίμα». Τι ζητούν οι επενδυτές; Ποια είναι τα μέτρα που μπορούν να βοηθήσουν; Η μείωση των δικαστικών διακοπών, η διεύρυνση του ωραρίου λειτουργίας των δικαστηρίων, η ακόμα μεγαλύτερη πίεση και εντατικοποίηση της εργασίας μας, η θέσπιση διαδικαστικών εμποδίων και οικονομικών αντικινήτρων για να προσφύγει ο πολίτης στη Δικαιοσύνη, η αφαίρεση ύλης από τον φυσικό δικαστή και η ανάθεση του έργου του στις εταιρίες διαμεσολάβησης, η αξιοποίηση των αρχών του σύγχρονου management στα δικαστήρια με ενίσχυση του ρόλου των δικαστών που ασκούν διοικητικά καθήκοντα και η αξιολόγηση των επιδόσεων των δικαστών συνοδευόμενη από κίνητρα επιβράβευσης της ταχύτητας και της αποδοτικότητας, με αντικίνητρα σε περίπτωση καθυστέρησης. Ειδικότερα στην πρόταση θέσπισης οικονομικών αντικινήτρων για πρόσβαση του πολίτη στη Δικαιοσύνη, όπως υλοποιήθηκε και με την πρόσφατη τροπολογία για επιβολή δικαστικού ενσήμου στις αναγνωριστικές αγωγές του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, κάνω την υπόμνηση, ότι εφόσον η πρόσβαση στη Δικαιοσύνη είναι μεν κατ' όνομα εξισωτική αλλά στην πράξη πολύ ακριβή, τα αποτελέσματα συχνά είναι μεροληπτικά υπέρ εκείνων που έχουν οικονομική δύναμη. Όλες αυτές οι προτάσεις έχουν υποστηριχθεί σε ομιλίες, σε νομοπαρασκευαστικές επιτροπές, σε συνέδρια από πολιτικούς, από δικαστές, από καθηγητές πανεπιστημίου. Σύντομα θα τα δούμε να τίθενται και επίσημα στα διάφορα τραπέζια των συζητήσεων. Το κατάλληλο κλίμα έχει καλλιεργηθεί από την διάνοηση και τα πάντα πρόθυμα ΜΜΕ είναι έτοιμα να παρέχουν τις ιδιότητες υπηρεσίες τους χωρίς να τηρούν πλέον ούτε τα προσχήματα αντικειμενικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι δεν αντιμετωπίζουμε μια κατάσταση πρωτόφαντη. Από τη δεκαετία του 1970 το Εθνικό Εμπορικό Επιμελητήριο των ΗΠΑ υποστήριζε ότι θα πρέπει να τεθεί επικεφαλής της εφόδου στους μείζονες θεσμούς- πανεπιστήμια, σχολεία, ΜΜΕ, Δικαστήρια- προκειμένου να αλλάξει ο τρόπος σκέψης των ανθρώπων για τις εταιρίες, το δίκαιο, την κουλτούρα, το άτομο. Οι επιχειρήσεις δεν στερούνταν τους πόρους για μια τέτοια προσπάθεια, ιδίως εάν αυτοί οι πόροι συνενώνονται. Δικαστήρια – επιχειρήσεις λοιπόν με κριτήρια παραγωγής και απόδοσης, δικαστές στην υπηρεσία των αγορών και του επιχειρηματικού κέρδους. Δικαστές με άλλα λόγια μεροληπτικοί υπέρ των

συμφερόντων του ενός εκ των κοινωνικών ανταγωνιστών. Πόσο σύμφωνη με το πνεύμα του Συντάγματος είναι άραγε μια τέτοια προοπτική;

Στον κοινωνικό ανταγωνισμό, που είναι πάντοτε παρών, τα συμφέροντα είναι αντίρροπα και πλήρως αντιτιθέμενα. Η διασφάλιση ελεύθερου πεδίου στις αγορές και στις επενδύσεις συνοδεύεται κάθε φορά από περιοριστικές ρυθμίσεις στα συνταγματικά κοινωνικά δικαιώματα. Θυμίζω τις αποκαλύψεις του οικονομικού συμβούλου της Θάτσερ, του Άλαν Μπαντ, ο οποίος είπε κάποτε ότι οι οικονομικές πολιτικές της δεκαετίας του 1980 στη Μ. Βρετανία μέσω της συμπίεσης της οικονομίας και των δημοσίων δαπανών ήταν το πρόσχημα για το τσάκισμα των εργατών. Πως μπορούν να επιβιώσουν οι αναλώσιμοι υπάλληλοι και εργάτες σ' έναν κόσμο ευέλικτων αγορών εργασίας και βραχυπρόθεσμων συμβάσεων, χρόνιας εργασιακής ανασφάλειας, ανύπαρκτης κοινωνικής προστασίας και εργασίας συχνά σε βαθμό πλήρους εξάντλησης, μέσα στα συντρίμια των συλλογικών θεσμών που κάποτε τους έδιναν κάποιο ίχνος αξιοπρέπειας και υποστήριξης; Η επιχειρηματική ανάπτυξη στηρίχθηκε διεθνώς σε έναν ανηλεή περιορισμό των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Σ' αυτήν την σύγκρουση μεταξύ του δικαιώματος των ατόμων στην επιδίωξη κέρδους και άλλων αναπαλλοτριωτών κοινωνικών δικαιωμάτων, η Δικαστική Λειτουργία οφείλει κατά την συμβιβαστική λογική του Συντάγματος να τηρεί ίσες αποστάσεις. Δεν μπορεί να εξυπηρετεί κανέναν συγκυριακό πολιτικό στόχο ούτε να στρατεύεται στα οικονομικά πλάνα της κάθε κυβέρνησης. Τέλος, να μην ξεχνούμε συνάδελφοι την ιδιόμορφη θέση μας στην κοινωνία. Αφενός την συνταγματική αποστολή μας στην υπηρεσία του ενός εκ των τριών θεμελιωδών πυλώνων της Δημοκρατίας, αφετέρου την μισθολογική, φορολογική, ασφαλιστική, συνταξιοδοτική μας αντιμετώπιση με όρους ανάλογους –ορισμένες φορές και χειρότερους- με αυτούς που ισχύουν για όλους τους εργαζόμενους.

(II) Το δεύτερο θέμα της σημερινής Ημερήσιας Διάταξης αφορά την ανάγκη κρατικής στήριξης και ενίσχυσης των δομών της Δικαιοσύνης. Είχα την ευκαιρία και σε προηγούμενη Γενική Συνέλευση να παραθέσω τις διαρκώς μειούμενες δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού για την Δικαιοσύνη. Από τα 914 εκ. το 2009 φτάσαμε σταδιακά στα 622 εκ. το 2017, ενώ πέρσι στον προϋπολογισμό του 2019 για το Υπουργείο Δικαιοσύνης προβλέπονταν 657 εκ. ευρώ. Φέτος ο Κρατικός Προϋπολογισμός για το Υπουργείο Δικαιοσύνης προβλέπει 532 εκ. ευρώ και εάν σ' αυτά συνυπολογίσουμε και τα 120 εκ. ευρώ που πηγαινουν στην Γενική Γραμματεία Αντεγκληματικής Πολιτικής, πάλι παρατηρούμε ότι βρισκόμαστε στα περσινά επίπεδα. Και τούτο ενώ τα προβλήματα από την υποχρηματοδότηση στη Δικαιοσύνη όλη την προηγούμενη δεκαετία έχουν γίνει ήδη ορατά και είναι πλέον οξυμένα. Η κύρια πηγή χρηματοδότησης των Δικαστικών Κτιρίων είναι το ΤΑΧΔΙΚ. Σχεδόν όλες οι δαπάνες για την συντήρησή τους, την αναλώσιμη ύλη, την θέρμανση προέρχονται όχι από τον Κρατικό Προϋπολογισμό αλλά από το συγκεκριμένο Ταμείο. Μετά την μεταφορά της ΓΓ Αντεγκληματικής Πολιτικής στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη ψηφίστηκε τροπολογία που προβλέπει τη μείωση του ποσοστού που αποδίδει το Δημόσιο στο ΤΑΧΔΙΚ από 30% σε 10%. Υπάρχουν δικαστήρια και εισαγγελίες που λόγω της έλλειψης κρατικής χρηματοδότησης προσφεύγουν στο Ταμείο της Ένωσής μας για να καλύψουν άμεσες και επιτακτικές ανάγκες τους. Υπάρχουν δικαστήρια και εισαγγελίες που λόγω έλλειψης πετρελαίου τους χειμερινούς μήνες δεν έχουν θέρμανση και υποχρεώνονται να διεξάγουν δίκες σε παγωμένες αίθουσες. Βλέπετε εδώ στην αίθουσα τελετών του Εφετείου Αθηνών, όπου διεξάγονται και δίκες αλλά γίνονται και εκδηλώσεις, ότι τα 2/3 των λαμπτήρων είναι εκτός λειτουργίας εδώ και χρόνια και δεν αντικαθίστανται γιατί χρειάζεται κονδύλιο να στηθούν σκαλωσιές και να τους αντικαταστήσουν. Θεωρώ ότι πριν ασχοληθεί το Υπουργείο με τις τηλεδιασκέψεις και την διείσδυση νέων τεχνολογιών στη Δικαιοσύνη –χωρίς βέβαια να υποτιμούμε την σπουδαιότητά τους στη σύγχρονη εποχή- θα πρέπει να αυξηθούν οι πόροι για να λυθούν τα χρόνια προβλήματα συντήρησης των Δικαστικών Μεγάρων. Διάβασα σε ομιλία σας κ. Υπουργέ, ότι στους σχεδιασμούς της Κυβέρνησης είναι η δημιουργία αξιόπιστων υποδομών σε όλες τις Εφετειακές Περιφέρειες της Χώρας και ότι στο τραπέζι δεν βρίσκονται μόνο οι πεπερασμένοι πόροι του ΤΑΧΔΙΚ, αλλά επενδύετε ταυτόχρονα σε «νέα εναλλακτικά εργαλεία όπως οι συμπράξεις Δημοσίου με τον Ιδιωτικό Τομέα που θα εξασφαλίσουν χωρίς δημοσιονομικό κόστος άριστες υποδομές για τους πολίτες και τους δικαστικούς λειτουργούς». Θα θέλαμε ειλικρινά να μας εξηγήσετε σε ποιους τομείς των υποδομών της Δικαιοσύνης θα συμπράττει ο ιδιωτικός τομέας και ποια είναι τα ανταλλάγματα που θα λαμβάνει. Είαι σύμπτωση και τυχαίο γεγονός ότι αυτή τη στιγμή ξεκίνησε συζήτηση και για την μετατροπή των δημοσίων νοσοκομείων σε ΝΠΙΔ με συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα; Μήπως υπάρχουν ανάλογες σκέψεις και για την Δικαιοσύνη; Αναφερθήκατε επίσης κ. Υπουργέ σε έναν χωροταξικό ανασχεδιασμό των Δικαστηρίων, σε έναν «Δικαστικό Καλλιγράτη». Πρόκειται για μία ανακατανομή των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργών σε Δικαστήρια και Εισαγγελίες με βάση ενδεχομένως στατιστικά στοιχεία για τις κατά κεφαλήν χρεώσεις ή μήπως σχεδιάζεται η συγχώνευση Δικαστηρίων και Εισαγγελιών σε ευρύτερες Περιφέρειες και άρα η κατάργηση ορισμένων υφιστάμενων Δικαστηρίων; Ένα τέτοιο ενδεχόμενο θα ήταν και βάσιμος λόγος για να μην προχωρήσουν οι αναγκαίες προσλήψεις δικαστικών υπαλλήλων, οι οποίοι στενάζουν κυριολεκτικά κάτω από εξοντωτικές συνθήκες εργασίας; Θεωρώ ότι η όποια αλλαγή στον χωροταξικό σχεδιασμό των Δικαστηρίων δεν σχετίζεται με τις ανάγκες σε αύξηση του αριθμού των δικαστικών υπαλλήλων. Οι ανάγκες αυτές συνδέονται αποκλειστικά και μόνο με τον ρυθμό αύξησης των υποθέσεων που εισάγονται σε Δικαστήρια και Εισαγγελίες.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΩΝ,
Κ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΔΗ, ΔΝ- ΕΦΕΤΗ ΣΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΤΗΣ 14ΗΣ ΔΕΚ. 2019**

Από την 1η Ιανουαρίου 2019 έλαψε να ισχύει το νομοθετικό «πάγωμα» των μισθολογικών ωριμάνσεων και των χρονοεπιδομάτων και συνεπώς το Δημόσιο θα έπρεπε να έχει τους μηχανισμούς ώστε αυτόματα να ενσωματώνονται τα επιδόματα στους μισθούς των δικαστικών λειτουργιών. Έχει περάσει ήδη ένα έτος και οι περισσότεροι συνάδελφοι εξακολουθούν να λαμβάνουν μισθό χωρίς επιδόματα με την δικαιολογία ότι δεν υπάρχουν υπάλληλοι στο Υπουργείο που θα ασχοληθούν με τον υπολογισμό των ατομικών πράξεων. Φαντάζει πράγματι αντιφατικό από τη μια μεριά να μιλάμε για υπερδιογκωμένο δημόσιο τομέα και από την άλλη να επικαλείστε την έλλειψη δημοσίων υπαλλήλων ώστε να συμμορφωθείτε στις νομικές υποχρεώσεις σας. Το θέμα σας το θέσαμε κ. Υπουργέ ήδη από τον Ιούλιο και κατόπιν σε αλληπάλληλες τηλεφωνικές οχλήσεις μου και προς τον κ. Υφυπουργό. Προσφέρθηκαν τα Δικαστήρια να θέσουν στην διάθεση του Υπουργείου υπαλλήλους ώστε να συντομεύσουν οι διαδικασίες. Θεωρώ απαράδεκτο να υπάρχει τέτοια κωλυσιεργία και να μην συμμορφώνεται η Διοίκηση όχι μόνο στην υποχρέωσή της να σεβαστεί την αμετάκλητη απόφαση 209/2018 του Ειδικού Δικαστηρίου για επιστροφή των αντισυνταγματικά μη καταβληθέντων επιδομάτων της περιόδου 2017-2018, αλλά και για την καταβολή των επιδομάτων από τις αρχές του τρέχοντος έτους.

Με την ψήφιση και εφαρμογή των νέων Ποινικών Κωδίκων αναδείχθηκε το ζωτικής σημασίας αίτημα της Ένωσης για αύξηση των οργανικών θέσεων Δικαστών και Εισαγγελέων. Μετά από πολλά υπομνήματα που υποβάλλαμε στην προηγούμενη Κυβέρνηση, τελικά με την ΠΝΠ του Ιουνίου του 2019, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Α' 106/2019, προβλέφθηκαν 85 νέες οργανικές θέσεις δικαστών και εισαγγελέων. Θεωρήσαμε σημαντική επιτυχία την πρόβλεψη αυτών των θέσεων καθώς θα αποφόρτιζαν από την συσσωρευμένη ύλη ιδίως στα ποινικά ακροατήρια. Η ΠΝΠ δεν επικυρώθηκε από τη νέα Βουλή, στη συνάντηση ωστόσο που είχε το ΔΣ της Ένωσής μας με σας κ. Υπουργέ στα τέλη Ιουλίου, δεσμευτήκατε να μας απαντήσετε σύντομα. Στις 30 Οκτωβρίου επανυποβάλαμε το αίτημα στο Υπουργείο και προβήκαμε σε μια αναλυτική παράθεση των θέσεων που απαιτούνται ανά βαθμό δικαιοδοσίας λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες Δικαστηρίων και Εισαγγελιών. Μέχρι σήμερα το αίτημά μας δεν ικανοποιήθηκε, κρατάμε όμως την υπόσχεση που δώσατε στη Βουλή πριν λίγες εβδομάδες για μια μεγάλη αύξηση οργανικών θέσεων. Δεν σας κρύβω ωστόσο την μεγάλη δυσανεμία του Δικαστικού Σώματος από την επιμονή σας να προβείτε σε μια μεγάλη ανακατανομή των θέσεων Προέδρων Εφετών και Εφετών, χωρίς προηγούμενα να ενημερώσετε και να διαβουλευτείτε με τις Ενώσεις. Καταθέσατε μια τροπολογία την παραμονή της ψήφισής της στη Βουλή και μέσα σε μία ημέρα διαβάσατε την σφοδρή εναντίωση που έφερε η πλειοψηφία των 8 μελών του ΔΣ της Ένωσής μας. Ποιος ήταν ο εξαιρετικά σπουδαίος λόγος κ. Υπουργέ, για τον οποίο δεν μπορούσατε να περιμένετε και να διαβουλευτείτε μαζί μας; Αυτός ο σπουδαίος λόγος ανέκυψε ξαφνικά στις 26 Νοεμβρίου και έπρεπε να επιλυθεί στις 28 Νοεμβρίου; Άκουσα ότι επικαλεστήκατε δημόσια ότι τάχα η Ένωσή μας στη συνάντηση που είχαμε στις 30 Ιουλίου σας το ζήτησε. Δεν είναι ακριβές αυτό που είπατε κύριε Υπουργέ. Η Ένωσή μας –και αυτό είναι αποτυπωμένο στο δελτίο τύπου που εκδώσαμε την επομένη ημέρα- σας ζήτησε κατ' αρχήν αύξηση οργανικών θέσεων όλων των βαθμών δικαιοδοσίας και ειδικότερα για τις θέσεις των Προέδρων Εφετών να εξετάσετε τη δυνατότητα αύξησης μέχρι τον αριθμό των προεδρευόντων Εφετών στα τρία μεγαλύτερα Εφετεία. Δεν σας ζητήσαμε ποτέ κατάργηση θέσεων Εφετών, δεν σας ζητήσαμε ποτέ ανακατανομή των θέσεων. Αυτό το έκανε πρόσφατα η Ένωση Εισαγγελέων, η οποία ενώ πριν 2 εβδομάδες εξέδιδε Δελτίο Τύπου διαμαρτυρόμενη για την επίμαχη τροπολογία, σήμερα διεκδικεί ανακατανομή θέσεων για τους Εισαγγελείς Εφετών. Θεωρώ ότι με τέτοιες αντιφατικές δηλώσεις και χωρίς κανέναν υπολογισμό των συνεπειών μιας πρότασης, δημιουργείται σύγχυση στους συναδέλφους και προσφέρονται κακές υπηρεσίες στο Σώμα. Μας κάνει επίσης εντύπωση κ. Υπουργέ, ότι ενώ στη συνάντηση που είχαμε προβάλαμε 9 συνολικά αιτήματα, εσείς δεν ικανοποιήσατε κανένα από αυτά, αλλά σπεύσατε να ρυθμίσετε ένα ζήτημα που θα προκαλέσει τεράστια αναστάτωση στη λειτουργία των Εφετείων, ιδιαίτερα από το επόμενο δικαστικό έτος και θα επηρεάσει αρνητικά την υπηρεσιακή και οικογενειακή ζωή εκατοντάδων δικαστών. Τα μεγάλα Εφετεία της Χώρας (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πειραιάς) έχουν ήδη διατυπώσει εγγράφως την αρνητική στάση τους στην τροπολογία επισημαίνοντας αναλυτικά τα προβλήματα που θα δημιουργηθούν στη Δικαιοσύνη, ενώ η Ένωσή μας κατέθεσε αίτημα στον κ. Πρόεδρο του Αρείου Πάγου για σύγκληση της διοικητικής Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου εκφράζοντας τον προβληματισμό της για την συνταγματικότητα της ρύθμισης. Θεωρώ ότι η κατάργηση ή η αναστολή του άρθρου 38 ν. 4640/2019 μέχρι να γνωμοδοτήσει η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, θα είναι πράξη πολιτικής γενναιότητας μετά τις καθολικές αντιδράσεις του Δικαστικού Σώματος.

Ένα άλλο σημείο στο οποίο αξίζει κανείς να σταθεί είναι η πρόσφατη ομιλία του Υπουργού Ψηφιακής Διακυβέρνησης, του κ. Πιερκάκη, στην Ημερίδα της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας, όπου μεταξύ άλλων αναφέρθηκε στην εισαγωγή της τεχνητής νοημοσύνης στις δικαστικές υποθέσεις. Να μπορούν δηλ. οι αλγόριθμοι, διαβάζοντας τα δικόγραφα, να κάνουν έναν πρώτο έλεγχο σε σχέση με το ποια πρέπει να είναι η έκβαση μιας υπόθεσης. Το ρίσκο όπως παραδέχθηκε ο κ. Υπουργός είναι να υπάρχει αδιαφάνεια στους αλγόριθμους. Όσο θα πηγαίνουμε προς αυτήν την κατεύθυνση, συνέχισε, πρέπει η στρατηγική και τα τεχνολογικά σχήματα που θα χρησιμοποιούνται να τίθενται τα ίδια σε δημόσιο έλεγχο και οι αλγόριθμοι σε δημόσιο διάλογο μεταξύ των ειδικών. Δεν γνωρίζω κ. Υπουργέ ποιες ακριβώς είναι οι σκέψεις της Κυβέρνησης

πάνω στο ζήτημα αυτό, ξέρω όμως τον προβληματισμό που επικρατεί στη Γαλλία και την νομοθετική απαγόρευση από τις αρχές αυτού του έτους της αλγοριθμικής ανάλυσης δικαστικών αποφάσεων. Οι τεχνολογίες αυτές εμπίπτουν στην κατηγορία της συμπεριφορικής ανάλυσης και φιλοδοξούν να καταστήσουν δυνατή την πρόβλεψη μελλοντικών δικαιοδοτικών κρίσεων μέσω του σχηματισμού profile για κάθε δικαστή, ώστε να μπορούν οι δικηγόροι να καταστρώνουν την στρατηγική τους και οι επιχειρήσεις να εκτιμήσουν την έκβαση των υποθέσεών τους. Και αν το σενάριο αυτό φαντάζει μακρινό και αποκρουστικό, κκ. συνάδελφοι, αν οδηγούμαστε σύντομα σε μια εποχή υποκατάστασης του δικαστή από τους αλγόριθμους, σε μια εποχή πλήρους αδιαφάνειας, να γνωρίζετε ότι στις ΗΠΑ η εφαρμογή τέτοιων τεχνικών συμπεριφορικής ανάλυσης θεωρείται αποδεκτή εξέλιξη της τεχνολογικής προόδου και δεν απαγορεύεται.

Οι σχέσεις των δικαστικών λειτουργιών με τους δικηγόρους δεν ήταν πάντα ανέφελες, διατηρούσαν ωστόσο ένα επίπεδο πολιτισμού και ευπρέπειας. Ο ΔΣΑ είχε την τύχη να έχει στην ηγεσία του Προέδρους, που με το βάρος της προσωπικότητάς τους λάμπρυναν τον μεγαλύτερο επιστημονικό σύλλογο της Χώρας. Δεν μπορώ δυστυχώς να πω το ίδιο και για την σημερινή του ηγεσία, η οποία διαπνέεται από ένα τυφλό αντιδικαστικό μένος. Τη θέση των νομικών επιχειρημάτων έλαβαν οι προσωπικές ύβρεις, ο λαϊκισμός και η ψεύτικη υπεράσπιση των δικαιωμάτων των δικηγόρων. Τέτοια συμπεριφορά έχει γίνει πλέον κανόνας από τον Πρόεδρο του ΔΣΑ και δεν είναι μόνο η πρόσφατη κατηγορία που εξαπέλυσε εναντίον του Δικαστικού Σώματος, ότι τάχα συμμετείχε αντισυνταγματικά στις αρχαιρεσίες των Σωματείων από το 2001 και μετέπειτα αλλά και η προκλητική άποψή του ότι οι δικαστικοί λειτουργοί δεν δικαιούνται να συμμετέχουν στο μέλλον στις διαδικασίες αυτές επειδή παρατηρείται καθυστέρηση στην έκδοση αποφάσεων. Στις αιρετικές αυτές απόψεις του δεν έχει δυστυχώς γι' αυτόν σύμμαχο ούτε το Σύνταγμα, ούτε το Συμβούλιο της Επικρατείας το οποίο επικαλείται, ούτε και τους ίδιους τους εργαζόμενους οι οποίοι επέλεξαν κατά κακή τους τύχη να διατυπώσουν την άποψη ότι η συμμετοχή δικαστικών λειτουργιών αποτελεί γι' αυτούς ύψιστη διασφάλιση του κύρους και του αδιάβλητου των αρχαιρεσιών. Η μη πρόσκληση του Προέδρου του ΔΣΑ στην φετινή Γενική μας Συνέλευση αποτελεί μια ένδειξη διαμαρτυρίας του Δικαστικού Σώματος στον τρόπο που επέλεξε προσωπικά ο ίδιος να πορευτεί.

(III) Το ζήτημα της δικαστικής ανεξαρτησίας είναι κομβικής σημασίας για τη λειτουργία του Πολιτεύματος και για το λόγο αυτό επιμένουμε συχνά να το αναδεικνύουμε ως κυρίαρχο. Πριν δύο χρόνια διοργανώσαμε ειδική Διεθνή Ημερίδα με την παρουσία και του Προέδρου της Δημοκρατίας. Οι ανησυχίες της Διεθνούς Ένωσης Δικαστών για την θέση των δικαστικών συστημάτων παγκοσμίως φαίνεται ότι εντείνονται. Στη Γενική Συνέλευση της Ένωσής μας τον Δεκέμβριο του 2017 αναφέρθηκα στα συμπεράσματα και στους προβληματισμούς της 6ης Συνέλευσης της Διεθνούς Ένωσης ιδιαίτερα για χώρες που άρχιζαν τότε να εμφανίζουν κάποια ανησυχητικά σημάδια, όπως η Τουρκία, η Πολωνία, η Βουλγαρία. Ο κατάλογος των χωρών αυτών διευρύνεται και ανάλογης μορφής ζητήματα τίθενται πλέον και σε άλλα Κράτη, όπως στην Ουγγαρία και στη Ρουμανία. Σήμερα θα έχουμε την τιμή και την χαρά να ακούσουμε από τον Πολωνό συνάδελφο, Bogdan Jedrys, την κατάσταση της Δικαιοσύνης στην χώρα του, καθώς εξακολουθεί να βρίσκεται στο επίκεντρο του Ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος. Είναι η προβολή ενός δυστοπικού μέλλοντος πλήρους υποταγής της δικαστικής λειτουργίας στην αδηφάγο εκτελεστική. Η σημασία της παρέμβασης του συναδέλφου είναι πρόδηλη. Δεν έχει μόνο χαρακτήρα ενημέρωσης για τον τρόπο που μία ευρωπαϊκή Κυβέρνηση προσπαθεί επίμονα να χειραγωγήσει και να καθυποτάξει τη Δικαιοσύνη. Προσφέρεται για σοβαρό προβληματισμό και συζήτηση, αποτελεί αφορμή για εντονότερη επαγρύπνηση. Μία Δικαστική Ένωση σε μία μικρή Χώρα μπορεί να έχει επιτυχία μόνο εφόσον αξιοποιεί την πείρα άλλων Χωρών. Και για μια τέτοια αξιοποίηση δεν αρκεί η απλή γνώση της πείρας αυτής. Εκείνο που χρειάζεται είναι να μπορούμε να βλέπουμε την πείρα αυτή κριτικά και να την επαληθεύουμε με αυτοτέλεια.

Στη Χώρα μας η πολιτική εξουσία έχει έναν ιδιόμορφο τρόπο να αντιλαμβάνεται την δικαστική ανεξαρτησία. Σε επίπεδο διακηρύξεων και κανονιστικού πλαισίου υπάρχει ένα ισχυρό πλέγμα εγγυήσεων της προσωπικής και λειτουργικής μας ανεξαρτησίας. Θα μπορούσε βεβαίως το πλέγμα αυτό να ενισχυθεί εάν τα πολιτικά κόμματα εξουσίας υιοθετούσαν τις προτάσεις της περσινής μας Γενικής Συνέλευσης με αφορμή την διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος. Το ουσιαδότερο ωστόσο πρόβλημα είναι το χάσμα που υπάρχει ανάμεσα στις διακηρύξεις και στην πράξη. Τα προηγούμενα χρόνια η Ένωση ασχολήθηκε κατά κόρον με τις δηλώσεις του αναπληρωτή Υπουργού Υγείας του κ. Πολάκη και τις κατήγγειλε τόσο με Δελτία Τύπου όσο και με αναφορές στην Ευρωπαϊκή Ένωση Δικαστών. Τον περασμένο μήνα είχαμε την υπόθεση του βουλευτή κ. Σαλμά, η οποία είναι χαρακτηριστική και θα την χρησιμοποιήσω ως παράδειγμα όχι μόνο για το πώς αντιλαμβάνεται ένας πολιτικός την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης, αλλά πώς αντιμετωπίζεται η συμπεριφορά του από τμήματα του ιδεολογικού μηχανισμού του Κράτους, των διαμορφωτών της κοινής γνώμης, όπως τα πολιτικά κόμματα, οι δικαστικές ενώσεις και τα μέσα ενημέρωσης. Μετά την καταγγελία στην οποία είχε θεσμικό καθήκον να προβεί η Ένωσή μας αφού πληροφορηθήκαμε την ενέργεια του βουλευτή να κάνει τηλεφωνική παρέμβαση σε δικαστή που δικάζε την υπόθεσή του, ο πρώτος όχι μόνο δεν αναγνώρισε το λάθος του αλλά δικαιολόγησε με κυνικότητα την πράξη του εκφράζοντας και την αγανάκτησή του για τον διασυρμό που υπέστη, διότι θεώρησε ότι είναι νόμιμο δικαίωμά του να ζητάει επίστευση της υπόθεσής του. Είναι κοινός τόπος βεβαίως ότι παρέμβαση σε εκκρεμή δικαστική υπόθεση δεν μπορεί να γίνει όχι μόνο στην ουσιαστική κρίση του δικάζοντος αλλά ούτε και σε παρεμπιπτούσα. Μέλος της

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 3

νομοθετικής λειτουργίας επομένως φαίνεται να μην κατανοεί το απαράδεκτο της πράξης του. Και η Κυβέρνηση όμως αντί να κάνει κάποιο σχόλιο υποστηρικτικό της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης, όπως όλοι αναμέναμε, καλύπτει τον βουλευτή με την σιωπή της. Η Ένωση Εισαγγελέων από την άλλη μεριά προβαίνει σε μια ακατανόητη ανακοίνωση την επομένη ημέρα της δικής μας και διαστρεβλώνοντας πλήρως τα γεγονότα αναφέρεται σε «δήθεν παρέμβαση», σε δικαίωμα του πολίτη να ενημερώνεται για την πορεία της υπόθεσής του και σε κόσμια τηλεφωνική επικοινωνία του βουλευτή, ενώ ο ίδιος παραδέχτηκε ότι δεν τηλεφώνησε απλά για να ενημερωθεί για το στάδιο στο οποίο βρίσκεται η υπόθεση αλλά για να ζητήσει επίστευση. Δικαιολογεί συνεπώς η Ένωση Εισαγγελέων απόλυτα την ενέργεια του βουλευτή και νομιμοποιεί κάθε μελλοντική παρέμβαση διαδικού σε εκκρεμή υπόθεση αρκεί να γίνεται με κόσμιο τρόπο. Τα Μέσα Ενημέρωσης, συνεπή στο έργο που ανέλαβαν, προέβαλαν περισσότερο την δικαιολογία του βουλευτή παρά την ίδια την καταγγελία έχοντας σαφή στόχευση να καταπραυνθούν οι κοινωνικές αντιδράσεις, να εμφανιστεί ο βουλευτής ως θύμα της καθυστέρησης απονομής της Δικαιοσύνης και τελικά η Ένωσή μας ως υπερβολική στις αντιδράσεις της.

Η υπόθεση του βουλευτή κ. Σαλιμά είναι εξόχως διδακτική και μας βοηθάει να αυξήσουμε την εμπειρία μας πάνω σε ένα ζήτημα που πολλές φορές προσεγγίζουμε θεωρητικά αλλά δυσκολευόμαστε να το αντιμετωπίσουμε στην ουσία του. Αντιλαμβανόμαστε ότι η έννοια της «δικαστικής ανεξαρτησίας» είναι μια έννοια ρευστή και νοηματοδοτείται από τα συμφέροντα και τη θέση την οποία κάποιος κατέχει στο πολιτικό ή οικονομικό σύστημα. Λόγω του εμβληματικού χαρακτήρα της αρχής της διάκρισης των εξουσιών και της αίγλης με την οποία περιβάλλεται από την εποχή της Γαλλικής Επανάστασης, οι πολιτικοί δεν χάνουν την ευκαιρία να την επικαλούνται για να προσδώσουν μεγαλύτερο κύρος στις πράξεις τους οι οποίες περνούν μέσα από το φίλτρο νομιμοποίησης της δικαστικής κρίσης. Συμπληρωματικά με την αρχή της ισότητας και της μη διάκρισης των πολιτών ανάλογα με την κοινωνική τους θέση, η αρχή της δικαστικής ανεξαρτησίας θωρακίζει τους πολιτικούς από την ανεπιθύμητη κριτική της ιδιαίτερης ευνοϊκής μεταχείρισης. Από τη στιγμή όμως που η αφηρημένη «δικαστική ανεξαρτησία» μετουσιώνεται σε πράξη αμφισβήτησης κυβερνητικών επιλογών ή ειδικών προσωπικών προνομίων, τότε όλο το πολιτικό-οικονομικό-μιντιακό σύστημα αφρίζει από ιερή αγανάκτηση. Ο καταγγέλων δικαστής γίνεται απολογούμενος διότι δεν ενέδωσε στα απροκάλυπτα ή συγκαλυμμένα, στα κόσμια ή άκομψα κελεύσματα όλων όσων επικαλούνται με υποκρισία την ανεξαρτησία μας.

Συνάδελφε δικαστή και εισαγγελέα, στον δρόμο της προσωπικής σου αξιοπρέπειας δεν βαδίζεις μόνος. Η Ένωσή μας κι' εγώ προσωπικά αυτό το μήνυμα θέλουμε να σου στείλουμε. Θα στεκόμαστε πλάι σου κάθε φορά που με παρηγορία και σθένος εκτελείς τα καθήκοντά σου κόντρα στις αντιξοότητες και στα εμπόδια που ορθώνονται μπροστά σου. Κόντρα σε όλους όσους θέλουν να σε πείσουν ότι είναι συνετό να προσπερνάς με αδιαφορία τις κάθε είδους αθέμιτες παρεμβάσεις, ότι πρέπει να επικεντρώσεις μόνο στα επαγγελματικά σου καθήκοντα και να θεωρείς ασήμαντες τις κοινές υποθέσεις, ότι πρέπει να μάθεις να συμβιβάζεσαι με την πραγματικότητα της αδιαφάνειας, της επιδίωξης ατομικού οφέλους, των υπόγειων διαδρομών. Η δικαστική ανεξαρτησία έχει περιεχόμενο μόνο όσο εσύ αισθάνεσαι απρόσβλητος από επιρροές, όσο δεν θα τολμά κανείς να παρεμβαίνει στο έργο σου, όσο θα μπορείς να κάνεις με ελεύθερη σκέψη σκληρή κριτική σε κάθε τι στρεβλό που παρατηρείς στον χώρο μας, σε κάθε τι που σε πηλώνει και σε προσβάλλει σαν ελεύθερο και υπεύθυνο άτομο. Έτσι έχεις υποχρέωση συνάδελφε να περιφρουρήσεις το κύρος της δικαστικής έδρας που έχεις την τιμή να κατέχεις, και η οποία –παραφράζοντας τον Αριστοβούλο Μάνεση- είναι φυσικό εφόσον βρίσκεται στο ύψος της, να δέρνεται από τις πολιτικές καταγιγίδες.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΕΦΕΤΗ Α' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΔΕ - ΣΤΗ Γ.Σ. 14/12/2019

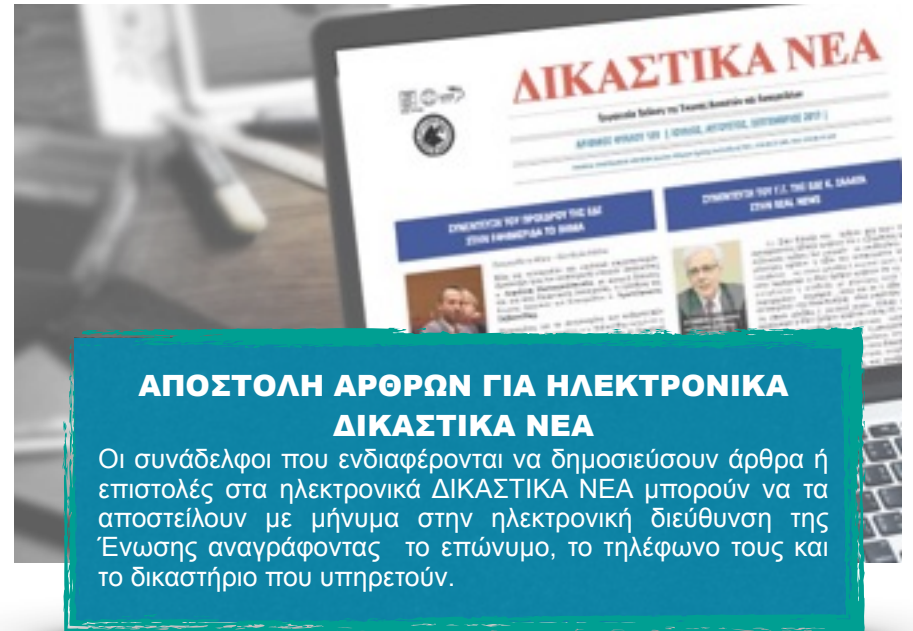

Επειδή η Γενική Συνέλευση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων δεν είναι μόνον 63+ 12 παρόντα μέλη, δημοσιεύω την ομιλία μου για την ενημέρωση και των υπολοίπων.

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Θα έπρεπε ίσως να έχουμε ξεκινήσει αυτή τη Γενική Συνέλευση με μια τεράστια συγνώμη προς τους Δικαστές και Εισαγγελείς αυτής της Χώρας-και δεν το πράξαμε- γιατί εκθέσαμε στο δημόσιο διάλογο αντιπαραθέσεις οι οποίες δεν είχαν κανένα λόγο να γίνουν δημόσια. Αναρωτιέμαι για ποιο λόγο ορισμένοι

αισθάνθηκαν αυτή την ανάγκη, αντί να απευθυνθούν σε εσάς, εδώ στη Γενική Συνέλευση, ή με τους γνωστούς τρόπους επικοινωνίας της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων με τα μέλη της, ή ακόμα και εντός του Διοικητικού Συμβουλίου. Αναρωτιέμαι ποιοι άλλοι θα έπρεπε να πληροφορηθούν δημόσια αυτά τα οποία γράφτηκαν τις τελευταίες εβδομάδες. Έκανα υπομονή τον Ιούνιο με το θέμα των Ποινικών Κωδίκων, (θα δείτε στη συνέχεια τι θα μπορούσε να είχε κάνει κάποιος άλλος στην θέση μου). Έκανα υπομονή και όταν προκλήθηκα για την Διαμεσολάβηση και είπα τότε δημόσια, αποδοκιμάζοντας βεβαίως εκφράσεις, που

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΑΡΘΡΩΝ ΓΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Οι συνάδελφοι που ενδιαφέρονται να δημοσιεύσουν άρθρα ή επιστολές στα ηλεκτρονικά ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ μπορούν να τα αποστείλουν με μήνυμα στην ηλεκτρονική διεύθυνση της Ένωσης αναγράφοντας το επώνυμο, το τηλέφωνο τους και το δικαστήριο που υπηρετούν.

θα τις ακούσουμε και πάλι αργότερα, ότι όλα αυτά θα απαντηθούν, εδώ, στον φυσικό μας χώρο. Προκλήθηκα και ενόψει των 86 θέσεων. Μάλιστα προκλήθηκα δις γιατί δεν απάντησα στον προκαθορισμένο χρόνο που «είχα», που κάποιος μου έθεσε (!) και τελικά απάντησα δημόσια.

Εγώ σας ζητώ συγνώμη για αυτήν την αδυναμία.

Δεν μετανιώνω όμως γιατί υπήρξα αμυνόμενος ακόμα μία φορά.

Και πάμε τώρα στην ουσία των θεμάτων που μας απασχολούν

Στο θέμα των 86 θέσεων

Έχουμε ξεχάσει κάτι στη σημερινή κουβέντα;

Ότι έχουμε δύο αιτήματα.

Δεν έχουμε ένα αίτημα. Είναι δύο τα αιτήματα της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων. Και η όποια διαταραχή γίνεται -και γίνεται πράγματι μια διαταραχή στις αναλογίες, θεραπεύεται με το δεύτερο αίτημα της Ένωσης: τις θέσεις της ΠΝΠ που δεν κυρώθηκε και εξακολουθεί να αποτελεί με τροποποιημένο περιεχόμενο αίτημα, στόχο και επιδίωξη μας.

Άλλα κάποιος το έχουν ξεχάσει αυτό. Γιατί;

Γιατί έπρεπε επικοινωνιακά να βρεθεί κάτι.

Οι νέες οργανικές θέσεις, που περιμένουμε αν καθυστερήσουν και αν δεν δοθούν εδώ είμαστε. Εδώ είναι το Διοικητικό Συμβούλιο, φαντάζομαι και το Προεδρείο της Ένωσης, να πάρουμε θέση και πάλι. Όχι να πετάμε προκαταβολικά πέτρες στη τζαμαρία.

Ο συνδικαλιστικός στόχος μας θα έπρεπε να είναι, αυτές οι νέες οργανικές θέσεις, να διορθώσουν τις στρεβλώσεις της αναλογίας και τις στρεβλώσεις που προκαλούνται από τις πέντε- έξι θέσεις των συναδέλφων που δεν θα συνταξιοδοτηθούν τα επόμενα δύο χρόνια

Η σωστή, η χρηστή, συνδικαλιστική διοίκηση αυτό θα έπρεπε να επιδιώξει και ελπίζω ότι δεν έχει παραιτηθεί ακόμα.

Επίσης για τις στρεβλώσεις ξεχνάμε κάτι άλλο. Το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο για τις 86 θέσεις κατά την προσωπική μου εκτίμηση δεν θα γίνει πριν το Μάρτιο. Το Μάιο συνεδριάζει το Ανώτατο Διοικητικό Συμβούλιο για τις προαγωγές στις θέσεις των αφυπηρετούντων το οποίο για το 2020 έχει τριάντα τρεις θέσεις. Θυμίζω ότι σχεδόν πάντα η υλοποίηση των προαγωγών, τοποθετήσεων και μεταθέσεων του ενδιάμεσου Συμβουλίου ήταν σε αναμονή του Συμβουλίου του Μαΐου. Και πάλι επαναλαμβάνω την προσωπική μου εκτίμηση ότι οι στρεβλώσεις που θα εμφανιστούν από το πρώτο ΑΔΣ για τις 86 θέσεις αν αυτό προηγηθεί θα διορθωθούν από το δεύτερο.

Το νέο μοντέλο διοίκησης της Ένωσης το οποίο επί τρία χρόνια υποστηρίξαμε απαιτεί κάτι: ειλικρίνεια

Η ειλικρίνεια χάθηκε δεν υπήρξε αυτούς τους τελευταίους μήνες και θα αναγκαστώ να διαβάσω ξανά την περικοπή από την περιφημη ανακοίνωση περί πτώσεως μασκών και άλλων τινών στην οποία θα επανέλθω στο τέλος.

Γράφει ο κ.Σεβαστιδής :

«Από την άλλη μεριά γίνεται σε όλους αντιληπτό ότι δεν είχαμε την δυνατότητα να αρνηθούμε να τεθεί προς συζήτηση έστω και διαφοροποιημένο το αίτημα του Γενικού Γραμματέα που είχε και την στήριξη και του Α' Αντιπροέδρου της Ένωσης». Δηλαδή, ο ίδιος ο κ. Σεβαστιδής ομολογεί ότι δεν είχε την δυνατότητα να αρνηθεί. Αυτό σημαίνει ότι προφανώς ήξερε το αίτημα. Μόνον με την προϋπόθεση αυτή έχει κάποιος την δυνατότητα να αρνηθεί ή όχι. Αλλιώς λέει δεν το ξέρω! Όπως το είπα στην πρώτη του επιστολή. Αλλά βιαζόμαστε βλέπετε να μιλήσουμε και όταν μιλάμε εν θερμώ λέμε διάφορα τα οποία δεν πρέπει να ειπωθούν.

Γιατί συμβαίνουν όλα αυτά;

Έχω την γνώμη ότι είναι ξεκάθαρη η προσπάθεια χειραγώγησης της Ένωσης από την

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 4

άποψη του ενός, του προέδρου. Εάν δεν συμφωνείς με τον πρόεδρο καταγγέλλεσαι. Και επειδή τα τελευταία τρία χρόνια είχαμε κάποια μεγάλα διακυβεύματα να αντιμετωπίσουμε και εγώ τιμώ και τον Χριστόφορο Σεβαστίδη και το Νίκο Σαλάτα και καθέναν από το Προεδρείο, που με προσωπικό κόστος αντιτάχθηκε σε αυτά τα οποία συνέβαιναν. Εγώ τους τιμώ γι αυτό. Αλλά έτσι όπως έχω μάθει να λειτουργώ 18 χρόνια στο συνδικαλισμό έτσι θα λειτουργήσω και σήμερα και αύριο και όσο καιρό θα αποφασίζετε εσείς ή εγώ θα έχω την διάθεση να είμαι στο χώρο. Θα μιλάω με ειλικρίνεια Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι

Ας δούμε τώρα την προσπάθεια χειραγώγησης.

Ναι υπήρξε .

Μπροστά στα μάτια μας

Πρώτο περιστατικό : Ποινικοί Κώδικες

Η Ένωση σιωπά

Μην βαυκαλιζόμαστε με το επιχείρημα ότι μετείχαμε στην δημόσια διαβούλευση. Αυτός ήταν επιστημονικός διάλογος που έγινε πριν το Πάσχα του 2019.

Θα θέσω ευθέως το ερώτημα:

Ανακοίνωση για την πλημμεληματοποίηση της ενεργητικής δωροδοκίας με πολύ σημαντικές δίκες ταυτόχρονα σε εξέλιξη βγάλαμε Κυρίες και Κύριοι ;

Γιατί δεν τοποθετηθήκαμε τότε ;

Καλώς τοποθετηθήκαμε μετά για την απιστία. Ομόφωνα. Η διαφορά ήταν στο τεχνικό μέρος, αλλά τα στρογγυλεύουμε τώρα για να εξυπηρετήσουμε το σενάριο μας.

Η Ένωση φιμώθηκε και θα σας αποδείξω αμέσως πως έγινε αυτό :

Στο προεδρείο μιλάμε μέχρι τώρα και ελπίζω ότι θα μιλάμε και αύριο για λόγους ταχύτητας και εξυπηρέτησης όλων των εκκρεμοτήτων που εμφανίζονται με mail.

Εγώ θα αναφερθώ σε δικά μου μόνο mail . Όποιος άλλος θέλει ας αποκαλύψει τα δικά του , εγώ παραβίαση των προσωπικών δεδομένων δεν θα κάνω.

Ακούστε λοιπόν τι συμβαίνει το πρωί της 5ης Ιουνίου 2019 που είναι η ημέρα συνεδρίασης της Βουλής για τους ποινικούς κώδικες:

Στις 07.00 το πρωί ο κ. Χριστόφορος Σεβαστίδης μας πληροφορεί για πρώτη φορά ότι υπάρχει θέμα αύξησης οργανικών θέσεων και για το λόγο αυτό δεν θεωρεί σωστή την έκδοση οποιασδήποτε ανακοίνωσης .

Εγώ λοιπόν το πρωί της 5ης Ιουνίου ώρα 09.13 απαντάω:

«Καλημέρα σε όλους

Μετά την απάντηση του Χριστόφορου:

Το πρώτο θέμα που θέτω είναι γιατί χθες το βράδυ μέχρι τις 12:30 που μιλάγα στο τηλέφωνο με τον Μπάμπη δεν μου ανέφερε τίποτα για θεσεις.

Υπάρχει κάποια εξήγηση γι αυτό ? Το θέτω στη βάση της σχέσης εμπιστοσύνης που έχουμε μεταξύ μας .

Ποιος ήταν ο λόγος ;

Δεύτερον ποιες είναι οι θεσεις αυτές ;

Σε ποιους βαθμούς και δικαστήρια κατανέμονται και πότε υλοποιούνται;

Θα κατατεθούν με υπουργική τροπολογία που σημαίνει έγκριση δαπάνης από το Λογιστήριο, ή με βουλευτική που σημαίνει μη προϋπολογισμένη δαπάνη που ανακαλείται οποτεδήποτε;

Τρίτον πως προέκυψε αυτό τώρα ;

Μέχρι πριν μερικές εβδομάδες μας έλεγαν δεν υπάρχουν χρήματα για εμάς στις αλληπάλληλες διαμαρτυρίες μας για τις αυξήσεις των θέσεων εισαγγελιών. Ούτε για μία θέση .Τα ξεχνάμε αυτά ;

Αν θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές σε αυτό που διαβάζουμε τότε τίθεται ένα θέμα «συναλλαγής» από την κυβέρνηση σε εμάς ;

Δηλαδή σιωπή στους κώδικες και ανταλλαγή με θέσεις που ΘΑ γίνουν ;

Αντιλαμβάνομαι την αγωνία όλων μας και για τους κώδικες (έτσι όπως ο καθένας μας την προσδιορίζει μέσα του) αλλά και για τις θέσεις.

Αναμφισβήτητα όλοι εμείς οι «άνωτεροι» θα ωφεληθούμε και θα είμαστε ένα βαθμό παραπάνω άμεσα αλλά έχουμε αποφασίσει ότι αυτό θα το πάρουμε με οποιοδήποτε κόστος?»

Και συνεχίζω πιο κάτω :

«Λυπάμαι αλλά στην περίπτωση αυτή των όψιμων θέσεων δεν βλέπω καμία βásiμη πρόταση. Επαναλαμβάνω ότι η βουλευτική τροπολογία δεν περνάει από το Εθνικό Λογιστήριο άρα δεν έχει οικονομικό προϋπολογισμό. Συνδικαλιστικά το αξιολογούμε

αυτό ως θετικό ?

Είμαστε τόσο ευκολόπιστοι ? Γιατί είμαστε τόσο ευκολόπιστοι ?

Συνεπώς υπάρχει σοβαρό συνδικαλιστικό δίλημμα εδώ

Τέλος δεν έχω καταλάβει τελικά : τι υπερισχύει ?

Η άποψη του νομοθέτη (ότι δεν μπορεί να μεταφερθεί η έναρξη της ισχύος των Κωδίκων στις 16/9/19) ότι δικαιοπολιτικά δεν μπορούμε να δικάσουμε πταίσματα και κακουργήματα που παραγράφονται με τον καινούργιο κώδικα δεν αντέχει στην λογική γιατί μέσα στο καλοκαίρι τα δικαστήρια κλείνουν ή η άποψη της Ένωσης, που θέλει να παρέμβει στη διαμόρφωση μιας τόσο σημαντικής νομοθέτησης.

Τέλος , επειδή εγώ δεν έχω κρυφές σκέψεις σας λέω ότι προσανατολίζομαι στο να ζητήσω την σύγκληση έκτακτου δσ εντός της ημέρας για να τοποθετηθούμε στο θέμα».

Πράγματι στη συνέχεια με τον Δημήτρη το Φούκα καταθέσαμε το με αρ. 89/5.6.2019 έγγραφο αίτημα (για σύγκληση έκτακτου ΔΣ) το οποίο δεν έγινε δεκτό.

Και απαντάω στη συνέχεια σε άλλο mail την ίδια ημέρα ώρα 10.57:

«Καλημέρα και πάλι

Εγώ και ο Δημήτρης στείλαμε αίτημα σύγκλησης έκτακτου δσ .

Η σοβαρότητα της κατάστασης μας οδηγεί σε αυτό .

Η συγκεκριμένη νομοθέτηση είναι πολύ σημαντική από μόνη της και δυστυχώς έχει μια σημασία και ο τρόπος με τον οποίο γίνεται.

Πιστεύω ότι πρέπει να έχουμε άποψη γι αυτό το θέμα και να εκτεθούμε ιστορικά με αυτήν.

Το επιχείρημα για νομοτεχνικό σφάλμα της παράτασης ισχύος αυτοδιαφεύδεται από την ίδια την έναρξη ισχύος των κωδίκων: Δεν θα είναι η επόμενη της ψήφισης τους , αλλά η 1/7/2019.

Για το διάστημα αυτό που είναι ανοικτά και δικάζουν όλα τα δικαστήρια , λειτουργούν τα αυτόφωρα και η ανάκριση κλπ κλπ δεν υπάρχει πρόβλημα?

Γιατί να μην μετατεθεί η ημερομηνία στις 16/9/2019 εκμεταλλεόμενοι το καλοκαίρι που τα δικαστήρια δεν λειτουργούν.

Μου φαίνεται λογικό κάτι τέτοιο και νομοτεχνικά.

Θέλω να γίνει ξεκάθαρο ότι δεν ζητάω την έκδοση μιας ανακοίνωσης.

Ζητάω την διαμορφωση μιας θέσης :

έχουμε αίτημα για διαβούλευση και προετοιμασία και προσαρμογή ?

Αυτή τη θέση θέλω να ξεκαθαρίσουμε .

Από εκεί και πέρα όταν μπαίνει ταυτόχρονα στη συζήτηση η αιφνίδια αύξηση οργανικών θέσεων θα πρέπει να δούμε με τι όρους αυτή μας προτείνεται.

Είμαι ο πρώτος που δεν τα ξέρει όλα και γι αυτό ζητώ τον διάλογο επί της ουσίας του θέματος και της καλής νομοθέτησης και του αν και πως αυξάνονται οι οργανικές θέσεις».

Άρα είμαι εγώ αυτός που έκανε τότε αντιπολίτευση και τώρα κάνει συμπολίτευση;

Να επισημάνω μετά από αυτά δύο τρία πράγματα σχετικά με τους κώδικες και τις θέσεις της ΠΙΝΠ:

Ο κ. Σεβαστίδης στις 07.00 το πρωί της 5ης Ιουνίου 2019 ημέρας ψήφισης στη Βουλή των Κωδίκων γνώριζε για τις νέες οργανικές θέσεις της ΠΙΝΠ. Αφού το γνώριζε και πριν γιατί δεν το έλεγε; Μέχρι τις 00.30 το βράδυ μιλούσα τηλεφωνικά με τον αδελφό του. Γιατί δεν μου το είπε; Αυτό δεν είναι «εν κρυπτώ»;

Βγήκα εγώ Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι να καταγγείλω το «εν κρυπτώ»;

Που αποδεικνύεται εγγράφως αυτή τη στιγμή ;

Για να συγκρίνουμε συμπεριφορές.

Κάνω μία παρένθεση εδώ για να αναφερθώ στο θέμα της χρηματοδότησης του ΤΑΧΔΙΚ.

Επειδή ακούστηκε ότι εγώ είχα αντίρρηση. Για να δούμε ποιος δεν είχε αντίρρηση κάποτε άλλοτε για την εξαφάνιση της χρηματοδότησης του ΤΑΧΔΙΚ:

Πάλι με τους Κώδικες καταργήθηκε και η μετατροπή της ποινής φυλάκισης σε χρέμα .

Απαντήστε μου κ. Σεβαστίδη τώρα τρέχουμε και καυτηριάζουμε τη μείωση από 30% σε 10% της χρηματοδότησης του ΤΑΧΔΙΚ προς τα δικαστήρια , λόγω της μεταφοράς του 20% στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, ποσοστό που

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 5

ούτως ή άλλως πήγαινε στις φυλακές . Τότε που εξαφανιζόταν με το νέο Ποινικό Κώδικα το κυριότερο έσοδο του ΤΑΧΔΙΚ τι κάναμε; Γιατί δεν ανησυχήσαμε για το πως χρηματοδοτείται η Δικαιοσύνη ;

Γιατί και τότε σώπησε η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων;

Γιατί συστηματικά υπήρξε έλλειψη πληροφόρησης του ΔΣ και του Προεδρείου για την πορεία των Ποινικών Κωδίκων ;

Για το θέμα αυτό πολύ συγκεκριμένα θα θυμίσω ότι στις νομοπαρασκευαστικές επιτροπές από εμάς τότε μετείχε ο κ. Χαράλαμπος Σεβαστιδής (στον ΚΠΔ) , ο οποίος ουδέποτε μας πληροφόρησε για το περιεχόμενο των νέων διατάξεων.

Και όταν τον ρώτησα γιατί δεν μας πληροφόρησε οτιδήποτε για την κατάργηση πχ του Μονομελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων , η απάντηση του ήταν :

«δεν ήμουν εκπρόσωπος της Ένωσης, ήμουν εκπρόσωπος του Πρωτοδικείου».

Αυτό το δυσπρόστατο μόνον σαν ύποπτη δικαιολογία μου φαίνεται γιατί δικαιολογία λογική δεν μου ακούγεται.

Αυτή η σωλή και στην διαδικασία νομοθέτησης είναι αυτή που καταδικάσε το πρώτο βαθμό σε υπερεργασία μετατρέποντας πλήθος κακουρηγημάτων σε πλημμελήματα και αντίστοιχα επιβάρυνε τις εισαγγελίες.

Έχω την απορία για τον κ.Χαράλαμπο Σεβαστιδής αν με την ιδιότητα τους ως εκπροσώπου του Πρωτοδικείου Αθηνών , πληροφόρησε τους Δικαστές συναδέλφους του με οποιονδήποτε τρόπο.

Δεύτερο περιστατικό σχετικά με την προσπάθεια χειραγώγησης όχι μόνον της Ένωσης .

Τελικά μίλησε σήμερα η συνάδελφος , την οποία αφορούσε και προσωπικά το θέμα.

Σε ανεπίκαιρη στιγμή ανεπίτρεπτη παρέμβαση στο Δικαστικό Συμβούλιο του Βόλου από τον πρόεδρο της Ένωσης ,ενώ εκκρεμεί ενώπιον του προσφυγή φυλακισμένου κατά της απόρριψης της άδειας που ζήτησε από το συμβούλιο της φυλακής.

Ο πρόεδρος της Ένωσης με την παρέμβαση του κάνει μία τοποθέτηση περισσότερο πολιτικής επιστήμης και λιγότερο νομικής.

Λέει σε ένα σημείο της τοποθέτησης του: «Στην συγκεκριμένη περίπτωση πριν την δημοσίευση του άρθρου ανέμενα την έκδοση του αμετάκλητου βουλεύματος του Αρείου Πάγου θεωρώντας ότι ολοκληρώθηκε νομικά η διαδικασία». Είπε δηλαδή με άλλα λόγια ο πρόεδρος της Ένωσης στους συναδέλφους μας ότι «ξέρετε σας κουνάω τη σημαία , σας κουνάω το βούλευμα, το οποίο λέει ότι αμετάκλητα η επί της ουσίας άποψη έχει κλείσει . Και εγώ , ο πρόεδρος της Ένωσης σας το υπενθυμίζω, γιατί πλέον θεωρώ , εγώ , ο οποίος σας λέω λίγες γραμμές παρακάτω να μην δίνετε σημασία σε πειθαρχικά, θεωρώ ότι δεν δικαιούστε να έχετε άλλη άποψη».

Στην πραγματικότητα ξέρετε τι βιώσαμε Κυρίες και Κύριοι σε αυτό το περιστατικό;

Το ότι ο πρόεδρος της Ένωσης παρενέβη υπέρ διαδίκου και ότι ο φυσικός δικαστής (ο θιγόμενος) είχε το θάρρος να πει σήμερα ο ίδιος, όχι κρυπτόμενος πίσω από συνδικαλιστές.

Τρίτο περιστατικό η Διαμεσολάβηση :

Ουδείς δικαιούται να έχει διαφορετική άποψη από τον Πρόεδρο της Ένωσης .

Ουδείς !

Γιατί ; Γιατί η πλειοψηφία δεν είναι αρκετή να ξεπεράσει τη βαρύτητα της άποψης του προέδρου της Ένωσης.

Αυτή η πλειοψηφία ήταν ο αποδέκτης μέσω της σχετικής επιστολής του προέδρου και του ερωτήματος. Μεταφέρω αυτολεξεί:

«Το βασικό ερώτημα που θέτει εύλογα κάποιος καλόπιστος είναι για ποιο λόγο μεταστράφηκε πλήρως στις απόψεις της η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων , η οποία με τις πιο πάνω ανακοινώσεις της ...κλπ.» και λίγο παρακάτω συνεχίζει :

«Η επιλογή αυτή συνιστά ευθεία προσβολή του δικαστικού σώματος στην οποία η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων όφειλε να απαντήσει άμεσα και όχι να φιλοδοξήσει το νέο νομοσχέδιο με τον έπαινο της συμμόρφωσης στις συνταγματικές επιταγές παραγνωρίζοντας τα προφανή θεσμικά ολισθήματα»

και λίγο παρακάτω στην ίδια ανακοίνωση :

«Η Δημοκρατία μέσω του Κοινοβουλίου και των εκπροσώπων του δικαστικού σώματος (προφανώς εννοεί αυτή την πλειοψηφία που κακώς αποφάσισε ότι αποφάσισε) αναγνωρίζουν πλέον επίσημα την αδυναμία της Δημοκρατίας να παρέχει στους πολίτες βασικά συνταγματικά δικαιώματα και αναθέτει την περιφρούρηση αυτών των δικαιωμάτων στους επιχειρηματίες».

Μερικές μέρες μετά έρχεται η Διοικητική Ολομέλεια του Αρείου Πάγου και λέει : «συνταγματικό το σχέδιο νόμου».

Δηλαδή , σύμφωνα με την επιστολή του προέδρου του η Δημοκρατία, μέσω του Κοινοβουλίου και των εκπροσώπων του δικαστικού σώματος και επιπλέον και της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου αναγνωρίζει πλέον επίσημα την αδυναμία της να παρέχει στους πολίτες βασικά συνταγματικά δικαιώματα και αναθέτει την

περιφρούρηση αυτών των δικαιωμάτων στους επιχειρηματίες....

Τόση αμετροέπεια ;

Τέταρτο περιστατικό : Αυτό το περίφημο άρθρο με τον τίτλο «Οι μάσκες έπεσαν».

Εδώ συνέβη κάτι που δεν περίμενα από το Χριστόφορο.

Μακάρι να μπορούσε να γυρίσει ο χρόνος πίσω και να είχε σβηστεί αυτό.

Όχι γιατί με κατήγγειλε προσωπικά , έχω αντέξει πολύ περισσότερα και θα αντέξω ακόμα περισσότερα , αλλά γιατί :

Ποτέ δεν περίμενα από δικαστή να εκδώσει πιστοποιητικό κοινωνικών και πολιτικών φρονημάτων.

Και να το ανακοινώσει δημόσια γιατί αυτό έγινε .

Ας βρεθεί ακόμα και σε πέτρινες εποχές ας βρεθεί , πλην μίας εξαίρεσης ,τοποθέτηση προέδρου της Ένωσης που να έχει υιοθετήσει καταγγελτικό λόγο με βάση τις πολιτικές πεποιθήσεις .

Την θεωρώ ακραία κίνηση την οποία θα έπρεπε κανονικά ο καθένας από εσάς να την έχει καταδικάσει τουλάχιστον μέσα του .

Αλλά , όταν παίζεις με αυτά τα πράγματα αρχίζουν να γίνονται περιέργες οι καταστάσεις . Και πως γίνονται περιέργες οι καταστάσεις : Κυρίες κι Κύριοι Συνάδελφοι 3.2.2017 ο Χριστόφορος και ο Χαράλαμπος Σεβαστιδής υπέστησαν μια δεινή επίθεση , στην οποία η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων απάντησε . Ένας δημοσιογράφος έγραψε για τον «Μπάμπη το Σουγιά» και τον Σεβαστιδής. Ταύτισε δηλαδή τους αδελφούς Σεβαστιδής με τον «Μπάμπη το Σουγιά». Επιχείρησε δηλαδή να τους δημιουργήσει μια πολιτική ταυτότητα , αργότερα υπήρξαν και άλλα τέτοια εγχειρήματα.

Η επιστολή περί «πτώσεως των μασκών» του Χριστόφορου Σεβαστιδής αξιοποιείται πλέον από τον ίδιο δημοσιογράφο την περασμένη Κυριακή. Να γιατί έτσι δημιουργούμε πιστοποιητικά πολιτικών φρονημάτων και διαβάζουμε για «κράτος δικαστών» και βλέπω τυχαία λίγο γαλάζια τα γράμματα εκεί στις φωτογραφίες.

Αυτή την ηγεμονική συμπεριφορά την είδαμε και σήμερα .

Σήμερα η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων δια του προέδρου της κήρυξε πόλεμο στην Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων. Για πρώτη φορά στα χρονικά της ιστορίας της ΕΔΕ δεν προσκαλέσαμε τους δικηγόρους .

Ποιος το αποφάσισε αυτό ;

Ούτε στο ΔΣ μπήκε ως θέμα , ούτε στο προεδρείο και όταν το ακούσαμε από έδρας από τον πρόεδρο απορούσαμε και κοιταζόμασταν μεταξύ μας

Και θέλω και εύχομαι να μην βρεθεί ποτέ, εξ αιτίας της όξυνσης που προκαλείται , μετά τις φράσεις που ακούστηκαν και γράφτηκαν, κανένας συνάδελφος , από το Πενταμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων της Αθήνας, μέχρι το Ειρηνοδικείο Ορεστιάδος να τύχει αντίστοιχου τραμπουκισμού κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του από δικηγόρο.

Αντί η υπεύθυνη θέση του Προέδρου της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων να επιλύει προβλήματα εδώ τα πολλαπλασιάζει ;

Ξαναπετάμε δηλαδή πέτρα στη τζαμαρία για να αναδείξουμε το εγώ μας;

Ποιον θα βλάψουμε από αυτή την πετριά;

Παρεμπιπτόντως ήρθαν και κάποιοι δημοσιογράφοι και μου είπαν «γιατί ο πρόεδρος τα έβαλε μαζί μας;» Δηλαδή επίθεση και στον τύπο. Γιατί; Δεν είμαι αρμόδιος να απαντήσω σε αυτό.

Από το σύνολο όσων συνέβησαν σήμερα ο κ. Σεβαστιδής αισθάνομαι ότι υψώνει πέτρινα τείχη απομόνωσης της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων.

Δεν ξέρω ειλικρινά τι Δικαιοσύνη φαντάζεται ο ίδιος , τι πρόσωπο , τι ρόλο και τι αντικείμενο πρέπει να έχει η Δικαιοσύνη κατά την άποψή του .

Ομολογώ ότι τα πρώτα τρία χρόνια της συνεργασίας μας άλλα ιδανικά συζητάγαμε. Φοβάμαι όμως ότι αυτό το υπερεγώ, ο εφιάλτης της αυθεντίας (το παρελθόν είναι πολύ πρόσφατο για να το ξεχνάμε) δεν μπορεί και δεν πρέπει να επιτρέψουμε να γίνει εφιάλτης του παρόντος και του αύριο.

Τελειώνοντας θέλω να απαντήσω για το θέμα της αντεγκληματικής πολιτικής και την επιστροφή της Γραμματείας στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Χρεωνόμαστε φιλοκυβερνητική στάση γιατί λέει δεν υποστηρίξαμε να γυρίσει η αντεγκληματική πολιτική στο Υπουργείο Δικαιοσύνης . Και πάλι έχουμε να κάνουμε με κάποια στοργυλήματα και γενικεύσεις που είναι τα ατυχήματα των υπερβολικών φράσεων. Είπαμε ότι η ασφάλεια των φυλακών πρέπει να μείνει στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη . Το κοινωνικό και σωφρονιστικό μέρος της ΓΓ Αντεγκληματικής έχει ήδη επιστρέψει στο Υπουργείο Δικαιοσύνης . Η προστασία της ζωής των φυλακισμένων δεν περνάει μέσα αποδεδειγμένα αυτό στην πράξη από την πλημμελή φύλαξη που υπήρχε μέχρι τώρα και για αυτό μετράγαμε νεκρούς. Ελπίζω αυτό να σταματήσει τώρα. Αν βέβαια μας ενδιαφέρει , γιατί δυστυχώς κάποιους δεν τους ενδιαφέρει απ' ότι φαίνεται.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 6

Μία ακόμα κουβέντα

Έγινε ότι έγινε μέχρι τώρα και εννοώ στο πως εκτεθήκαμε ως δικαστικό σώμα .

Καλώ όλους και πρώτο απ' όλους το Χριστόφορο Σεβαστιδίδη να αλλάξει ρότα για να ξαναβρεθούμε .

Δεν είναι όλα ψήφοι,

δεν είναι όλα εγώ ,

δεν είσατε όλοι εσείς και η Δικαιοσύνη , κομπάρσοι στο ποιος κάθεται στη μεσαία καρέκλα της έδρας.

Αλευθύνω έκκληση να αλλάξουν ριζικά οι συμπεριφορές και το κλίμα.

Σας ευχαριστώ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΔΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ, ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΕΔΕ ΣΤΗ Γ.Σ. ΤΗΣ 14.12.2019

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

όταν στις 26.11.2019 κατατέθηκε στη Βουλή η γνωστή φωτογραφική τροπολογία για την ανακατανομή των θέσεων Προέδρων Εφετών και Εφετών, πρώτη η ομάδα μας διατύπωσε την αντίθεσή της και κινήτο ποίησε τόσο την πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΕΔΕ όσο και τα εφετεία της χώρας, τις εφετειακές επιτροπές της ΕΔΕ, αλλά και τον νομικό κόσμο, που εκφράστηκαν δημόσια αρνητικά για την προοπτική ανατροπής της αριθμητικής σχέσης μεταξύ

Προέδρων Εφετών και Εφετών. Με σοβαρά και ουσιαστικά επιχειρήματα αναδείχθηκαν οι δυσλειτουργίες και τα προβλήματα που θα προκαλέσει η ρύθμιση αυτή και έγινε αντιληπτό ότι ειδικά ο κ. Σαλάτας, στην ικανοποίηση του οποίου απέβλεπε η συγκεκριμένη ρύθμιση, εκμεταλλευόμενος την θέση του στο Δ.Σ. της ΕΔΕ δεν δίστασε να προωθήσει τη νομοθετική αυτή μεταβολή, αδιαφορώντας για την αναστάτωση στην προσωπική και υπηρεσιακή ζωή δεκάδων συναδέλφων. Την ουσία της τροπολογίας αυτής και τους λόγους της άμεσης αντίδρασής μας θα σας εξηγήσει στη συνέχεια ο Πρόεδρος της ΕΔΕ, Χριστόφορος Σεβαστιδίης.

Πώς, όμως, οδηγήθηκαμε στην τροπολογία αυτή και με ποιον τρόπο κατάφερε ο κ. Σαλάτας να «πεισει» τον Υπουργό Δικαιοσύνης για το δικαίωμα του αιτήματός του και να αποκτήσει έναν συμπαράστατο στο Δ.Σ., τον κ. Λυμπερόπουλο; Η απάντηση μπορεί εύκολα να δοθεί με μία απλή αναδρομή στα 3 τελευταία χρόνια λειτουργίας του ενωτικού προεδρείου της ΕΔΕ και μία σύγκριση των κοινών θέσεών μας μέχρι τον Ιούνιο του 2019 και την μεταστροφή των κ.κ. Σαλάτα και Λυμπερόπουλου από τον Ιούλιο του 2019 σε όλα τα σοβαρά ζητήματα.

Υπενθυμίζω εδώ από τον Ιούνιο 2016 μέχρι τον Ιούνιο 2019 η ΕΔΕ εξέδωσε δεκάδες ανακοινώσεις και δελτία τύπου, καταγγέλλοντας επανειλημμένα υπουργούς και βουλευτές της τότε κυβερνητικής πλειοψηφίας για προσπάθεια χειραγώγησης της δικαιοσύνης, για αντιθεσμική συμπεριφορά, για αστήρικτες κατηγορίες και στοχοποίηση συναδέλφων. Αναδείξαμε την αντισυνταγματικότητα του νόμου της προηγούμενης κυβέρνησης που υποβάθμιζε τον ρόλο και τη θέση των ειρηνοδικών, μετατρέποντάς τους σε προϊσταμένους υποθηκοφυλακείων και πρωτοστατήσαμε στην διαδικασία ακύρωσής του. Παρασταθήκαμε πολλές φορές στη διαδικασία ακρόασης φορέων στη Βουλή και καταγγείλαμε τις απαράδεκτες πρωτοβουλίες της τότε κυβέρνησης που συρρίκνωναν την προστασία των εργαζομένων, με τον περιορισμό του δικαιώματος στην απεργία και την διευκόλυνση των ομαδικών απολύσεων, τον απαράδεκτο αποκλεισμό δικαστών από την επιλογή τους στο νέο θεσμό του Ευρωπαϊού Εισαγγελέα. Καταγγείλαμε τον Αύγουστο του 2016 την τότε κυβέρνηση για ανεπίτρεπτη παρέμβαση στο έργο της δικαιοσύνης με αφορμή δηλώσεις σχετικά με την υπόθεση της ΕΛΣΤΑΤ. Καυτηριάσαμε τον Οκτώβριο του 2016 την απαράδεκτη στάση της κυβέρνησης απέναντι στην απόφαση του ΣτΕ για τον νόμο για τις τηλεοπτικές άδειες. Αναδείξαμε από κοινού και με τις άλλες δικαστικές ενώσεις τις προβληματικές και αντισυνταγματικές διατάξεις του νόμου για το πόθεν έσχες, ερχόμενοι σε ευθεία σύγκρουση με τον τότε Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Κοντονή. Ασκήσαμε σκληρή κριτική στην επιλογή της τότε κυβέρνησης να τοποθετήσει στη θέση της προϊσταμένης του νομικού γραφείου του Πρωθυπουργού την πρώην Πρόεδρο του Αρείου Πάγου κα. Θάνου. Συγκρουστήκαμε ακόμα και με τον πρώην Πρωθυπουργό (κ. Α.Τσίπρα) όταν χαρακτήρισε την Δικαιοσύνη θεσμικό εμπόδιο, καταγγέλλοντας την επικίνδυνη αυτή λογική που οδηγεί σε αμφισβήτηση του κράτους

δικαίου. Και δεν είναι τυχαίο που η δική μας ομάδα και κυρίως ο Πρόεδρος της ΕΔΕ, Χριστόφορος Σεβαστιδίης, δεχθήκαμε προσωπική επίθεση από παράγοντες της τότε κυβέρνησης, αλλά και από την κρατική τηλεόραση και εφημερίδες φίλα προσκείμενες στην τότε κυβέρνηση.

Και ενώ έτοιμοι πορευτήκαμε με κοινή προσπάθεια και δράση όλων των μελών του ενωτικού προεδρείου μέχρι τον Ιούνιο του 2019, ξαφνικά (αλλά αναμενόμενα για όσους γνωρίζουν την συνδικαλιστική διαδρομή κάθε μέλους του ΔΣ της ΕΔΕ) με την αλλαγή της κυβέρνησης τον Ιούλιο του 2019 μεταβλήθηκε και η στάση τόσο του κ. Σαλάτα όσο και του κ. Λυμπερόπουλου. Θα σταθώ σε ορισμένα μόνο χαρακτηριστικά παραδείγματα της μεταστροφής αυτής:

Α) Τον Ιανουάριο του 2018 με την κατάθεση του νομοσχεδίου για την ιδιωτική διαμεσολάβηση το ενωτικό προεδρείο (με τη συμμετοχή και των κ.κ. Σαλάτα και Λυμπερόπουλου) ανέδειξε ως κυρίαρχο ζήτημα την αντισυνταγματικότητα και τα προβλήματα των προτεινόμενων διατάξεων. Εκδώσαμε πλήθος ανακοινώσεων και δελτίων τύπου και αποφασίσαμε ως μέτρο διαμαρτυρίας την διακοπή συνεδριάσεων των δικαστηρίων την ημέρα ψήφισης του νομοσχεδίου. Η θέση της Ένωσης εδώ και δύο χρόνια περίπου ήταν σταθερά η ίδια στην κατεύθυνση της μη υποχρεωτικότητας της ιδιωτικής διαμεσολάβησης και παράλληλα στην προώθηση της δικαστικής μεσολάβησης.

Τον Οκτώβριο του 2019 δόθηκε σε διαβούλευση σχέδιο νόμου, που ρύθμιζε εκ νέου τον θεσμό της ιδιωτικής διαμεσολάβησης. Το σχέδιο αυτό, όπως και εκείνο που κατατέθηκε στη συνέχεια στη Βουλή και τελικά ψηφίστηκε και αποτέλεσε τον Ν. 4640/2019, είναι στα κρίσιμα σημεία του κατά βάση αντιγραφής του νόμου του 2018, προβλέποντας ως υποχρεωτική την ιδιωτική διαμεσολάβηση με σημαντική οικονομική επιβάρυνση των πολιτών και άσκηση έργου διαμεσολαβητή και από μη νομικό, απειλώντας ποινές και έξοδα για την περίπτωση που κάποιος διάδικος δεν προσέλθει στην ιδιωτική διαμεσολάβηση και θεσπίζοντας ως υποχρεωτική την συμμετοχή δικηγόρου. Παράλληλα, όμως, προχώρησε ένα βήμα μπροστά απαξιώνοντας πλήρως τον θεσμό της δικαστικής μεσολάβησης, στην οποία δεν αναγνώρισε ούτε αναπληρωματικό ρόλο, υποβαθμίζοντας αισθητά τον ρόλο και την θέση του δικαστή στις διαδικασίες συναινετικής επίλυσης των διαφορών. Ωστόσο, οι κ.κ. Λυμπερόπουλος και Σαλάτας ξαφνικά αναθέωρσαν την αρχική τους στάση και υπεραμύνθηκαν της συμβατότητας του νέου νομοσχεδίου με το Σύνταγμα, αλλά και της μη αντίθεσής του στις βασικές αρχές που συμφωνήσαμε δύο χρόνια πριν στο Δ.Σ. της ΕΔΕ ότι πρέπει να διέπει τον θεσμό της ιδιωτικής διαμεσολάβησης και τη σχέση του με την δικαστική μεσολάβηση. Έτσι, φτάσαμε, με αποκλειστική ευθύνη των κ.κ. Σαλάτα και Λυμπερόπουλου, από την απόφαση της ΕΔΕ του 2018 για δυναμικές κινητοποιήσεις με διακοπή συνεδριάσεων, στην πλήρη αφωνία.

Β) Στα πλαίσια αναθεώρησης των δύο ποινικών κωδικών κατά τα τέλη Οκτωβρίου 2019 είχε προταθεί από την σημερινή κυβέρνηση η τροποποίηση των διατάξεων σχετικά με τον τρόπο δίωξης της κακουρηγηματικής απιστίας και η πρόβλεψη για πρώτη φορά της κατ'έγκληση δίωξης της, διάταξη που τελικά στο κείμενο του Ν. 4637/2019 κατέλαβε μόνο την κακουρηγηματική απιστία σε βάρος τραπεζών. Η αρμόδια Επιτροπή της Βουλής, στα πλαίσια ακρόασης των φορέων, κάλεσε την ΕΔΕ στις 6.11.2019 για να εκφράσει τις θέσεις της, αλλά ενόψει της σύγκλησης έκτακτου Δ.Σ. για το ζήτημα αυτό στις 7.11.2019 επιφυλαχθήκαμε να απαντήσουμε εγγράφως. Στο Δ.Σ. της ΕΔΕ η πλειοψηφία των μελών αποφάσισε να δηλώσει η ΕΔΕ την αντίθεσή της στη διάταξη εκείνη, θεωρώντας αυτονόητο ότι η απόφαση αυτή έπρεπε να κοινοποιηθεί άμεσα στο αρμόδιο κατά τον χρόνο εκείνο όργανο, που ήταν η Επιτροπή της Βουλής. Αντίθετα, η μειοψηφία του Δ.Σ., αποτελούμενη από τους κ.κ. Λυμπερόπουλο, Σαλάτα και Φούκα, αρνήθηκε τη δημοσιοποίηση και αποστολή των απόψεων της ΕΔΕ στην Επιτροπή της Βουλής και πρότεινε την αποστολή τους μόνο στο Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Ποιος ο λόγος αποστολής των θέσεών μας σε αναρμόδιο όργανο, όταν η ψήφιση του νόμου είχε προσδιοριστεί για τις επόμενες ημέρες; Για ποιο λόγο θα έπρεπε να συγκαλύψουμε τις θέσεις μας και να τις κρατήσουμε στο σκοτάδι, όταν η δημοσιοποίηση των θέσεών μας αποτέλεσε την πάγια πρακτική που ακολουθήθηκε από τον Ιούνιο του 2016 σε όλα τα σημαντικά ζητήματα (όπως κατάθεση και δημοσιοποίηση θέσεων όλων των μελών του Δ.Σ. για τους ποινικούς κώδικες τον Απρίλιο του 2019 και δημόσια τοποθέτηση στα πλαίσια αναθεώρησης των ποινικών κωδικών τον Αύγουστο του 2019); Γιατί επί 3 χρόνια (2016-2019) η ΕΔΕ διατύπωνε ξεκάθαρες θέσεις ενώπιον της Επιτροπής της Βουλής σε όλα τα νομοσχέδια (απελευθέρωση ομαδικών απολύσεων, περιορισμό δικαιώματος απεργίας, προσόντα Ευρωπαϊού Εισαγγελέα, ανάθεση καθηκόντων δικαστικού αντιπροσώπου σε εκλογές σωματείων σε δικηγόρους, κ.λ.π.) και στο συγκεκριμένο θέμα θα έπρεπε σιωπήσουμε;

Είναι προφανές ότι η συμπεριφορά αυτή των κ.κ. Λυμπερόπουλο, Σαλάτα και Φούκα εντάσσεται σε μία συνολικότερη προσπάθεια αλλαγής της στάσης της ΕΔΕ σε όλα τα κρίσιμα ζητήματα, προς την κατεύθυνση της αποφυγής ευθείας αντιπαράθεσης με την κυβέρνηση, πλήττοντας όμως έτσι ανεπανόρθωτα την αξιοπιστία του συλλογικού μας οργάνου.

Γ) Με το Π.Δ. 81/8.7.2019 μεταφέρθηκε η Γενική Γραμματεία Αντεγκληματικής Πολιτικής, με όλες της τις μονάδες και το προσωπικό, από το Υπουργείο Δικαιοσύνης στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Η παγκόσμια αυτή πρωτοτυπία και η αντίθεσή της με κανόνες και συστάσεις του ΟΗΕ και του Συμβουλίου της Ευρώπης (που επιβάλλουν τον πλήρη διαχωρισμό της αστυνομικής λειτουργίας από την απονομή της δικαιοσύνης και διάκριση της διοίκησης και του προσωπικού των υπηρεσιών έκτισης της ποινής από την αστυνομία), αλλά και οι δυσλειτουργίες που προκαλεί τέθηκαν από τον Πρόεδρο της ΕΔΕ, Χριστόφορο Σεβαστιδίδη, υπόψη του Δ.Σ. της ΕΔΕ σε δύο συνεδριάσεις

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 7

(της 7.11.2019 και 7.12.2019) και ζητήθηκε από τα μέλη του να λάβουν θέση. Παρά το ότι για την κυβερνητική αυτή επιλογή εκφράστηκαν αρνητικά 15 πανεπιστημιακοί όλων των σχετικών με το ζήτημα ειδικοτήτων και παρά το ότι οι δυσλειτουργίες δεν άργησαν να φανούν με την σταδιακή, αλλά αποσπασματική επιστροφή ορισμένων δομών και υπηρεσιών στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, δεν επιτεύχθηκε πλειοψηφία στο Δ.Σ., αφού μεταξύ άλλων οι κ.κ. Λυμπερόπουλος, Σαλάτας, Φούκας, Βεργώνης τάχθηκαν υπέρ της παραμονής της Γ.Γ.Αντεγκληματικής Πολιτικής στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, αδιαφορώντας για τα σοβαρά προβλήματα χρηματοδότησης της Δικαιοσύνης που συνδέονται με την μεταφορά των πιο πάνω υπηρεσιών στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, αφού δυσανάλογα μεγάλο μέρος των πόρων του Υπουργείου Δικαιοσύνης μεταφέρθηκε και παραμένει στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη.

Δ) Τον Οκτώβριο του 2019 συζητήθηκε στα πλαίσια του Προεδρείου της ΕΔΕ η ανάγκη έκδοσης δελτίου τύπου για το ζήτημα της μείωσης της χρηματοδότησης της Δικαιοσύνης από το ΤΑΧΔΙΚ. Συγκεκριμένα, το 30% των πόρων του ΤΑΧΔΙΚ ήταν ανέκαθεν στη διάθεση του Υπουργού Δικαιοσύνης για κάλυψη των αναγκών όλων των υπηρεσιών του Υπουργείου, με το μεγαλύτερο μέρος να διατίθεται στις δικαστηριακές υποδομές. Μετά την μεταφορά της Γ.Γ.Αντεγκληματικής Πολιτικής στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη ποσοστό 20% μεταφέρθηκε στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και μόλις 10% από τους πόρους του ΤΑΧΔΙΚ καλύπτει πλέον τις ανάγκες των δικαστηρίων, ακόμα και μετά την σταδιακή επιστροφή ορισμένων από τις δομές της Γ.Γ.Αντεγκληματικής Πολιτικής στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Ενόψει του γενικότερου κινδύνου υποχρηματοδότησης της Δικαιοσύνης η πλειοψηφία του Προεδρείου της ΕΔΕ αποφάσισε την έκδοση δελτίου τύπου, εκφράζοντας την ανησυχία για την εξέλιξη αυτή. Όμως και γι' αυτό το ζήτημα ο κ. Λυμπερόπουλος εξέφρασε τις αντιρρήσεις του, με προφανή κατά την άποψή μου σκοπό να αποφευχθεί η αντιπαράθεση με την κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τον Ιούλιο του 2019 έπαψε ουσιαστικά να λειτουργεί το Προεδρείο της ΕΔΕ κατά τρόπο ενωτικό, με αποκλειστική ευθύνη όσων μελών του επέλεξαν, ο καθένας για δικούς του λόγους, να μην έρχονται σε σύγκρουση και αντιπαράθεση με την νέα Κυβέρνηση και την νέα ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Η πορεία μας την τελευταία 10ετία στον δικαστικό συνδικαλισμό και η καθαρή και έντιμη στάση μας δεν θα επέτρεπε την εμπλοκή μας σε τέτοιες σκοπιμότητες. Διαχωρίσαμε εξ αρχής την θέση μας και σας διαβεβαιώνουμε ότι με το ίδιο πάθος και δυναμισμό, αλλά κυρίως μακριά από πολιτικές σκοπιμότητες θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε απέναντι στις τεράστιες προκλήσεις που μας περιμένουν, όπως η δραστηκή μείωση των δικαστικών διακοπών, η παράταση κατά 2 τουλάχιστον ώρες των συνεδριάσεων των δικαστηρίων, η ουσιαστική κατάργηση του αυτοδιοίκητου των δικαστηρίων με επαναφορά του θεσμού των «δοτών» προϊσταμένων, η επέκταση του θεσμού της σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα στη Δικαιοσύνη.

ΟΜΙΛΙΑ ΧΡΗΣΤΟΥ ΝΑΣΤΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΕΦΕΤΩΝ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΔΣ ΤΗΣ ΕΔΕ ΣΤΗ ΓΣ ΤΗΣ 14-12-2019

Κυρίες και Κύριοι συνάδελφοι
14-12-2019

Εντελώς πρόσφατα συζητήθηκε στη Βουλή και έγινε νόμος του Κράτους το νομοσχέδιο για τη διαμεσολάβηση στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Στον ίδιο νόμο, με τροπολογία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, περιλήφθηκε διάταξη με την οποία αυξάνονται οι οργανικές θέσεις των Προέδρων Εφετών κατά 86 (66 στο Εφετείο Αθηνών, 13 στο Εφετείο Θεσσαλονίκης και 7 στο Εφετείο Πειραιώς), με μείωση κατά τον αντίστοιχο αριθμό (86), των οργανικών θέσεων των Εφετών. Και τα δύο αυτά ζητήματα αποτέλεσαν αφορμή

σκληρών αντιπαράθεσεων ακόμα και μέσα στους κόλπους της Ενώσεώς μας, με αποτέλεσμα να γινόμαστε όλοι μάρτυρες δηλώσεων που δεν προσδιάζουν στο δικαστικό ήθος και αναμφισβήτητα θίγουν το κύρος της Δικαιοσύνης. Θεωρώντας ότι δεν έπρεπε να ριζώ νερό στον μύλο των αντιπαράθεσεων, μέχρι σήμερα, συνειδητά απείχα να εκφραστώ δημοσίως για τα ανωτέρω ζητήματα. Όμως, επειδή κατ' επανάληψη, έχω προκληθεί από μέλη του «ενωτικού» προεδρείου να πάρω θέση στα ζητήματα αυτά, νομίζω ότι εσείς είστε το αρμόδιο όργανο, για να μοιραστώ τις σκέψεις μου μαζί σας.

Αναφορικά με το ζήτημα της διαμεσολάβησης, σε μια σπάνια για τα κοινοβουλευτικά χρονικά στιγμή, παρακολουθήσαμε σχεδόν όλες τις πτέρυγες του Ελληνικού Κοινοβουλίου, σε κατάσταση ευφορίας, να ομονοούν για την ανάγκη θέσπισης, σε υποχρεωτική βάση, της διαμεσολάβησης ως εναλλακτικού τρόπου επίλυσης ενός σημαντικού μέρους των ιδιωτικών διαφορών, με την προσδοκία ότι πολύ σύντομα η

λύση αυτή θα μπορέσει να επεκταθεί και στις διοικητικές διαφορές. Και ο διαλαλούμενος λόγος της «ρηξικέλευθης» αυτής νομοθετικής πρωτοβουλίας, της οποίας την πατρότητα άπαντες διεκδικούν, δεν ήταν άλλος από την ανάγκη της αποσυμφόρησης των δικαστηρίων και της ταχύτερης απονομής της δικαιοσύνης. Ως παράδειγμα δε ακραίας καθυστέρησης στην παραγωγή του δικαιοδοτικού έργου, αναφέρθηκε η πολύκροτη υπόθεση Siemens, για τη διαλεύκανση της οποίας χρειάστηκαν 13 χρόνια, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ότι η καθυστέρηση αυτή σε μεγάλο βαθμό βαρύνει την ίδια την πολιτεία και χωρίς να αναλώνεται ούτε μισή κουβέντα για τον τιτάνο αγώνα που κατέβαλαν οι Έλληνες δικαστές να φέρουν σε πέρας με αρτιότητα και με αυστηρούς δικαιοκρατικούς όρους μια υπόθεση τεράστιας νομικής και ουσιαστικής εμβέλειας, ώστε και δικαιοσύνη να αποδοθεί στην κοινωνία και ο νομικός μας πολιτισμός να εμπλουτισθεί με ένα ακόμη σημαντικό πόνημα. Τέτοιος μάλιστα ήταν ο ενθουσιασμός των εθνικών μας αντιπροσώπων για την ανεύρεση της «μαγικής λύσης» που θα δώσει λύση στα πράγματι υφιστάμενα προβλήματα της ελληνικής δικαιοσύνης, που δεν δίστασαν να εξομοιώσουν την εμμονή του ελληνικού λαού στην προσφυγή στη δικαιοσύνη με «προκατάληψη», για να συμφωνήσουν τελικά άπαντες ότι θα πρέπει η κοινωνία μας να μεταβάλει την κουλτούρα της και να εμπιστευθεί και άλλες μορφές επίλυσης διαφορών, όπως η προκειμένη, κατά τα διεθνώς κρατούντα. Για την καλλιέργεια δε και εμπέδωση της νέας αυτής κουλτούρας, κάποιοι πρότειναν τη συστηματική διδασκαλία σχετικού μαθήματος ήδη από τις τάξεις του Λυκείου, αλλά και εντός του πανεπιστημίου, ενώ άλλοι πρότειναν μέχρι και τη διαφήμιση των πλεονεκτημάτων του νέου θεσμού με κάθε μορφής επικοινωνιακό μέσο.

Κυρίες και κύριοι,

Η επιτάχυνση στην απονομή της δικαιοσύνης είναι αναμφισβήτητα ένα μεγάλο αίτημα της ελληνικής κοινωνίας και ένα σημαντικό ζητούμενο για το κράτος, καθώς η εύλογη και δικαιοκρατική οργάνωση της δικαιοσύνης σε μια πολιτεία, είναι το θεμέλιο και της κοινωνικής ειρήνης και της εύλογης σχέσης κράτους και κοινωνίας. Όμως πρέπει η ταχύτητα απονομής της δικαιοσύνης να είναι το μοναδικό ζητούμενο μιας Πολιτείας ή μήπως εξίσου σημαντικό είναι και το ζήτημα της διασφάλισης της ποιότητας του δικαιοδοτικού έργου; Και εάν ισχύει το δεύτερο, ερωτάται μπορεί η ποιοτική απονομή της δικαιοσύνης να γίνεται χωρίς τη συμμετοχή των δικαστών;

Την απάντηση τη δίνουν οι ίδιοι οι Έλληνες πολίτες εμπιστευόμενοι, χωρίς αστερίσκους, τις ελπίδες, τις αγωνίες και προσδοκίες τους στον Έλληνα δικαστή. Αυτός, μαζί με το δικηγορικό κόσμο της χώρας, από τη γέννηση του ελληνικού κράτους μέχρι και σήμερα, κράτησαν ψηλά το επίπεδο της ελληνικής δικαιοσύνης, δίνοντας με σφροσύνη, λογική και εντιμότητα λύσεις σε αδιέξοδα, χαράσσοντας νέους νομολογιακούς δρόμους και σηματοδοτώντας νέες αφετηρίες, για να επέλθει τελικά κοινωνική ισορροπία. Τούτο έγινε ιδιαίτερα αισθητό τα τελευταία χρόνια της κρίσης, όπου οι πολιτικοί μετέθεσαν ασύμμετρα στους ώμους των δικαστών την επίλυση του πολιτικού προβλήματος της χώρας που οι ίδιοι δημιούργησαν. Και αυτοί, σχοινοβατώντας μεταξύ δημοσιονομικής αναγκαιότητας και προστασίας των θεσμών και του αδύναμου πολίτη, πέτυχαν να ορθοτομήσουν. Έτσι, ο δικαστής στη σύγχρονη δημοκρατία μας, με την αξία του, έγινε ο εγγυητής του πολίτη, εγγυητής απέναντι στην ιδιωτική βία (έγκλημα), εγγυητής απέναντι στην οικονομική βία (σχέσεις εργασίας), εγγυητής απέναντι στην κρατική βία με το θεσμό της συνταγματικής και διοικητικής δικαιοσύνης.

Έχοντας αυτά υπόψη, καθίσταται σαφές ότι η αθρόα προσφυγή των πολιτών στα δικαστήρια δεν είναι προϊόν της «δικομανίας» της φυλής μας, όπως αρκετοί απλοϊκά αρέσκονται να διατρανώνουν, αλλά συνειδητή επιλογή του Έλληνα πολίτη να επιδιώξει την επίλυση της διαφοράς του από το φυσικό του δικαστή. Και απέναντι στο αναπόφευκτο πρόβλημα του πληθωρισμού της δικαστικής ύλης, ποια ήταν η αντίδραση της πολιτείας με το παρόν νομοθέτημα; Να αποτρέψει τους πολίτες της από την προσφυγή στη δικαιοσύνη, θέτοντας δικονομικά εμπόδια και διαφημίζοντας, ως πανάκεια, ένα προϊόν επίλυσης διαφορών, απαρτιζόμενο από σχεδόν απaráσκευους (χωρίς δηλαδή σημαντικό νομικό βάθος και εμπειρία) διαμεσολαβητές, που ως αποστολή θα έχουν να προβούν σε ένα «φιλικό μεταξύ των μερών διακανονισμό», χωρίς κανέναν να εγγυάται την ορθότητα και την αντοχή στον χρόνο των όποιων λύσεων τελικά επιλεγούν.

Και διερωτώμαι: έχουν εξαντληθεί τα περιθώρια της βελτίωσης των όρων απονομής της δικαιοσύνης; Η εφαρμογή π.χ. της πιλοτικής δίκης, εκτός από τα διοικητικά, και στα αστικά δικαστήρια, η εκκαθάριση αυτοκινητικών ή εργατικών διαφορών από εξωδικαστικά όργανα, αφού πρώτα ελεγχθεί η νομιμότητα και βασιμότητα των κύριων αιτημάτων από το δικαστήριο, η προώθηση του θεσμού της δικαστικής μεσολάβησης, που, όπου και όποτε εφαρμόστηκε, έδωσε αξιόπιστες λύσεις, δεν θα μπορούσαν να προσφέρουν λύσεις στο πρόβλημα της καθυστέρησης της απονομής της δικαιοσύνης, χωρίς να γίνονται εκπτώσεις στην ποιότητα της δικαιοδοτικής κρίσης και τη νομολογιακή συνέπεια που επιζητούν οι πολίτες;

Φυσικά κανέναν δεν μπορεί να είναι αντίθετος στην προαιρετική χρήση οποιασδήποτε μορφής εξωδικαστικής επίλυσης. Τούτο άλλωστε έχει προ πολλού θεσμοθετηθεί και παραμένει ένα επιπρόσθετο εργαλείο στη φαρέτρα του Έλληνα πολίτη. Ωστόσο, η έμπρακτη εφαρμογή του θεσμού δεν ευδοκίμησε για τον απλούστατο λόγο ότι κάθε έντιμος και εγκρατής δικηγόρος, προτού συμβουλευθεί τον πελάτη του για την έναρξη μιας δικαστικής αντιδικίας, δεν προσφεύγει στη διαμεσολάβηση, αλλά ο ίδιος, γνωρίζοντας καλύτερα από κάθε άλλον τις δυνατότητες και αδυναμίες της υπόθεσής του, εξαντλεί κάθε περιθώριο συμβιβασμού, απομειώνοντας έτσι σε σημαντικό βαθμό τη δικαστική ύλη. Είναι βέβαιο ότι χωρίς την αποφασιστική συνδρομή των νομικών της χώρας μας, οι υποθέσεις στα δικαστήρια θα ήταν πολλαπλάσιες και το δικαστικό μας σύστημα θα είχε προ πολλού εξαντληθεί.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 8

Κύριε Υπουργέ,

Για τον άνθρωπο δεν υπάρχει πιο απελπισμένη στιγμή από εκείνη που αποκτά συνείδηση της αδικίας. Δεν παίζει κανένα ρόλο σε ποιόν τομέα της ζωής το μέλος μιας κοινωνίας αισθάνεται ότι «χάνει το δίκιο του». Τότε αναζητά τον φυσικό του δικαστή. Ο δικαστής άλλοτε δικαιώνει, άλλοτε τιμωρεί και άλλοτε λέει στον πολίτη πως το κράτος μπορεί να τον έβλαψε, αλλά δεν τον αδικήσει. Το έργο του δικαστή είναι κρίσιμο και επώδυνο. Ίσως κανένα άλλο λειτουργήμα δεν φέρνει τον λειτουργό του σε τόσο αντίξοες στιγμές και συνασθηματικές συγκρούσεις με τον ίδιο του τον εαυτό, όσο αυτό του δικαστή. Ιδιαίτερα μάλιστα σήμερα, όπου ζούμε σε μια κοινωνία με απύθμενη εγωπάθεια, όπου η ατομική κοινωνική (πολιτική ή οικονομική) επιρροή, όταν κάποιος τη διαθέτει, δίνει στο άτομο την αίσθηση της αυθαίρετης παντοδυναμίας, η αντοχή του δικαστή μοιάζει με ηρωισμό.

Για το λόγο αυτό, από τη θέση του μέλους του Δ.Σ. της Ε.Δ.Ε., σας καλώ να σταθμίσετε καλύτερα τα οφέλη της προσφυγής του πολίτη στην ελληνική δικαιοσύνη, να ενισχύσετε με νέα εργαλεία τους δικαστές μας και να βρείτε ευέλικτες λύσεις αποφόρτισης του όγκου του δικαιοδοτικού έργου, χωρίς να θίγεται η αδιαμφισβήτητη ποιότητά της και την παραδοσιακή σχέση του ελληνικού λαού με τον δικαστή του. Οι λύσεις που δίνονται σε άλλες χώρες δεν πρέπει να αντιγράφονται, αλλά να ακούγονται προσηκτικά και να προσαρμόζονται στην ιδιοσυγκρασία και την παράδοση του κάθε λαού.

Όσον αφορά τώρα το δεύτερο ζήτημα, αυτό της αύξησης των οργανικών θέσεων των Προέδρων Εφετών.

Ποιός μπορεί να διαφωνήσει ότι η Κυβέρνηση αφηνδιαστικά επενέβη στο χώρο της Δικαιοσύνης, προβαίνοντας σε μια μεγάλη τομή στον δικαστικό χάρτη της χώρας, χωρίς πρώτα να διαβουλευθεί επισήμως το ζήτημα αυτό με την Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, αλλά και με το ανώτατο δικαστήριο της χώρας τον Άρειο Πάγο, ώστε να εκτιμηθούν οι επιπτώσεις μιας τέτοιας απόφασης;

Πέραν όμως τούτου, πολλοί σήμερα διερωτώνται εάν πράγματι υπήρχε άμεση ανάγκη αλλαγής στην κατανομή των θέσεων των δικαστικών λειτουργιών;

Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Στο μακρύ υπηρεσιακό μου βίο έτυχε να συνεργαστώ με εξαιρετικούς σε κατάρτιση και ήθος δικαστικούς λειτουργούς, οι οποίοι για λόγους καθαρά ηλικιακούς, συνταξιοδοτήθηκαν πρόωρα από το δικαστικό σώμα με το βαθμό του Εφέτη. Αυτό άφησε στους ίδιους μια πικρή επίγευση και σε όλους εμάς μια αίσθηση αδικίας, καθώς η Πολιτεία δεν βρήκε τρόπο να τιμήσει τη μεγάλη τους προσφορά στο χώρο της Δικαιοσύνης. Το πρόβλημα αυτό που μέχρι σήμερα εμφανίζεται μεμονωμένο, τα επόμενα χρόνια αναμένεται να πάρει εκρηκτικές διαστάσεις, λόγω της διακύμανσης των ορίων ηλικίας εισόδου στο δικαστικό σώμα. Πιο συγκεκριμένα, ενώ μέχρι και τον τελευταίο παρεδρικό διαγωνισμό το όριο ηλικίας που κάποιος είχε δικαίωμα εισόδου στο δικαστικό σώμα άρχιζε από τα 28 έτη και έφθανε μέχρι τα 40, στις πρώτες σειρές της Σχολής Δικαστών τα όρια αυτά μειώθηκαν σε 25 και 33 έτη αντίστοιχα, για ανέλθουν και πάλι μετά από λίγα χρόνια και να σταθεροποιηθούν σήμερα σ' ένα ευρύτερο πλαίσιο από 28 έως 45 έτη. Αυτό σε πολύ λίγα χρόνια θα έχει ως παρενέργεια πολλοί ικανότατοι συνάδελφοι που εισήλθαν στο σώμα σε σχετικά μεγάλη ηλικία να υποχρεωθούν να φύγουν με μόλις 20 χρόνια υπηρεσίας και η βαθμολογική τους εξέλιξη δεν προβλέπεται να είναι μεγαλύτερη από τον βαθμό του Προέδρου Πρωτοδικών ή έστω του εφέτη. Το πρόβλημα είναι ορατό, καθώς ήδη οι τέσσερις πρώτες σειρές της Σχολής Δικαστών βρίσκονται στο βαθμό του Εφέτη, οπότε από σήμερα οφείλουμε να το αντιμετωπίσουμε, με όρους σεβασμού απέναντι σε όλους εκείνους τους συναδέλφους που εισέρχονται στο χώρο με όραμα και διάθεση να προσφέρουν, δίνοντάς τους τη δυνατότητα προαγωγής τουλάχιστον μέχρι τον βαθμό του Προέδρου Εφετών. Διότι δεν είναι δυνατόν η Πολιτεία με την αύξηση των ορίων ηλικίας αφενός να προσκαλεί ανθρώπους έμπειρους και επιτυχημένους στο νομικό κόσμο να υπηρετήσουν με σθένος τον ευαίσθητο χώρο της δικαιοσύνης, χωρίς ταυτόχρονα να τους δίνει την ηθική ικανοποίηση ότι εκτιμά και αναγνωρίζει τις προσπάθειές τους μετά από 20 χρόνια προσφοράς στις επάλξεις.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως κάποια λύση θα πρέπει να δοθεί, όμως η όποια λύση τελικώς επιλεγεί πρέπει να γίνει με σύνεση, χωρίς βιασύνη, να αποτελεί καρπό συνεννόησης με τους αρμόδιους δικαστικούς φορείς, να μην ανατρέπεται μια εύλογη αναλογία μεταξύ του βαθμού του Προέδρου Εφετών και του Εφέτη (1 προς 4) και ασφαλώς να καταλαμβάνει και τους Εισαγγελικούς Λειτουργούς. Εάν το Υπουργείο Δικαιοσύνης θέλει να αυξήσει τις θέσεις των Προέδρων Εφετών, αυτό πρέπει να γίνει σταδιακά σε βάθος χρόνου 3-4 ετών, χωρίς όμως μείωση των θέσεων των Εφετών.

Με τον πρόσφατο νόμο πιστεύω ότι η Πολιτεία, υπό το μανδύα της δήθεν ανάγκης πληρώσεως της θέσης των προεδρευόντων στα ποινικά δικαστήρια των τριών μεγάλων εφετειών της χώρας από Προέδρους Εφετών, επιχειρεί στην πραγματικότητα να δώσει κάποια λύση στο πρόβλημα που σας προανέφερα. Τούτο όμως γίνεται ανορθόδοξα, γεγονός που έχει ενσπείρει διχόνοια στους κόλπους της Ένωσής μας, που έχει εκφραστεί με τις γνωστές σε όλους μας δηλητηριώδεις δηλώσεις μεταξύ των μελών του Διοικητικού μας Συμβουλίου. Εάν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας και τους συναδέλφους μας, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι πρόβλημα υπάρχει, ότι ανάγκη επίλυσής του επίσης υπάρχει, καθώς και ότι η λύση που επιλέχθηκε ήταν άκομψη. Για το λόγο αυτό καλώ όλα τα μέλη του Συμβουλίου να αφήσουμε τις διχαστικές ρητορικές και να εργασθούμε όλοι μαζί, χωρίς υποκρισίες και αντεγκλήσεις, για τον εξορθολογισμό του νόμου και να διεκδικήσουμε τις θέσεις των Εφετών που

καταργήθηκαν, αλλά και άλλες θέσεις που χρειάζεται ο πρώτος βαθμός δικαιοδοσίας. Εάν όμως δεν σταματήσουμε τις διχαστικές ρητορικές τότε μία είναι η λύση: Τα μέλη του << ενωτικού >> Προεδρείου να παραιτηθούν από τις θέσεις που κατέχουν στο ΔΣ και να εκλεγεί νέο Προεδρείο, το οποίο θα οδηγήσει το σώμα σε πρόωρες εκλογές. Αυτό θα ήταν το καλύτερο για να διαφυλάξουμε το κύρος της Ενώσεώς μας.

Σας ευχαριστώ

Χρήστος Νάστας

Πρόεδρος Εφετών

Τακτικό μέλος του ΔΣ της ΕΔΕ

